

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ

ανατροπή τώρα

ΗΡΑΚΛΕΙΟ 2007

© ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ
Πλατεία Ελευθερίας - Ηράκλειο
Τηλ.: 2810 333900

- Από το αθηνοκεντρικό κράτος στην Ελλάδα των περιφερειών
- Η αλλαγή των συστημάτων εξουσίας, είναι προϋπόθεση, για τη δυνατή Ελλάδα που μπορεί να παράγει πλούτο και την κοινωνία που θα τον μοιράζεται δίκαια
- Η Κρήτη του αύριο και το νέο μοντέλο διακυβέρνησης

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Εισαγωγή	9
- Ο μεταπολιτευτικός κύκλος 1974-2007	13
- Η κατάσταση όπως διαμορφώνεται σήμερα στην Ελλάδα	16
- Το παγκόσμιο περιβάλλον σήμερα	21
- Ο ρόλος της Ευρώπης και η πολιτική μας	22
- Η Ελλάδα των ανοικτών οριζόντων	24
- Ο άλλος δρόμος για την Ελλάδα και τους πολίτες	25
- Για μια δυνατή Ελλάδα και μια δίκαιη κοινωνία	28
- Η αναξιπιστία της Ν.Δ	31
- Τα εγγύηνα για την υλοποίηση του προγράμματος του ΠΑΣΟΚ	33
- Η πολιτική της Ν.Δ. για την επανίδρυση του κράτους	35
- Ο ευτελισμός της έννοιας Μεταρρύθμιση	37
- Τι προτείνει το ΠΑΣΟΚ	40
- Δεν πρεσβεύουμε τις ίδιες πολιτικές, ούτε είμαστε ίδιοι	42
- Το σημερινό σύστημα εξουσιών στη χώρα μας	46
- Από την οικονομική εξάρτηση στην αυτοτέλεια.	51
- Αποκέντρωση σε μια αυτοδιοίκηση των πολιτών	54
- Πέντε + μία μεγάλες αλλαγές	57
- Ανοικτοί ορίζοντες για τους νέους και τις νέες	60

- Το κράτος των πολιτών	
Το νέο μοντέλο διακυβέρνησης	62
- Κεντρική επιτελική Κυβέρνηση	65
- Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση	66
- Το νέο πλαίσιο λειτουργίας για την	
Πρωτοβάθμια Αυτοδιοίκηση	68
- Οκτώ αλλαγές στις πρώτες 100 μέρες της	
διακυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που ανοίγουν	
το δρόμο για τη δίκαιη κοινωνία	69
- Η Κρήτη του αύριο και το νέο μοντέλο διακυβέρνησης ...	74

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στα τριάντα χρόνια της διακυβέρνησης της χώρας από την κυβέρνηση Καραμανλή η Ελλάδα πορεύεται στην Ευρώπη και τον κόσμο χωρίς πυξίδα, χάνοντας έδαφος καθημερινά. Σημαντικοί πόροι για την ανάπτυξη χάνονται, η περιφέρεια και η ύπαιθρος υποβαθμίζονται, τα προβλήματα συσσωρεύονται. ο πλούτος συγκεντρώνεται στα χέρια των λίγων. Οι κοινωνικές ανισότητες διευρύνονται. Το κοινωνικό κράτος, που οικοδομήθηκε με αγώνες και θυσία του Ελληνικού λαού, αποδομείται συστηματικά. Το δημόσιο συμφέρον υποσκάπτεται και γίνεται βορρά για τους ημέτερους και τους κουμπάρους. Η δυσοσμία των σκανδάλων έχει γίνει πλέον αφόρητη.

Το φυσικό περιβάλλον έπεσε θύμα της επανίδρυσης και η καταστροφή του παίρνει εθνικές διαστάσεις.

Αυτή την πολιτική, η Κυβέρνηση της Ν.Δ. προσπαθεί να την φορτώσει στο σύνολο του πολιτικού κόσμου, ενισχύοντας την αρνητική εικόνα που έχουν οι πολίτες για την πολιτική και τους πολιτικούς.

Όλοι οι πολίτες και ιδιαίτερα οι νέοι αισθάνονται αδύναμοι μπροστά στην κομματοκρατία και βιώνουν μια πρωτοφανή αβεβαιότητα και ανασφάλεια για το αύριο. Οι προεκλογικές υποσχέσεις Καραμανλή αθετήθηκαν ενώ η επίκληση του μεσαίου, δήθεν, πολιτικού χώρου αποδείχτηκε προσωπείο για την παρα-

πλάνηση των ψηφοφόρων. Η αλήθεια αποκαλύπτεται καθημερινά. Πίσω από τα μεγάλα λόγια περί μεταρρυθμίσεων, κρυβόταν επιμελώς το γνωστό πρόσωπο της δεξιάς.

Η κυβέρνηση Καραμανλή πιστή στις δεξιές αρχές της, στηρίζεται στην πόλωση, στον κοινωνικό διχασμό και οδηγεί την κοινωνία στην παρακμή. Συνεπικουρούμενη μάλιστα από τα συμφέροντα των λίγων και ισχυρών τα οποία εξυπηρετεί, προσπαθεί να μας πείσει ότι αυτή η πολιτική είναι μονόδρομος, ότι δεν υπάρχει άλλη προοπτική, λησιμονώντας, ή καλύτερα παραβλέποντας μια βασική αρχή της δημοκρατίας: ότι στη Δημοκρατία δεν υπάρχουν μονόδρομοι και αδιέξοδα, ότι αδιέξοδα και μονόδρομους δημιουργούν μονάχα οι κάθε λογής ολιγαρχίες, πολιτικές, οικονομικές, κοινωνικές.

Μέσα στο γενικότερο κλίμα που διαμορφώνεται τα ερωτήματα που ταλανίζουν τη σκέψη των πολιτών και μας αφορούν όλους είναι:

- Αυτή η πολιτική, είναι μονόδρομος;
- Όλες οι πολιτικές είναι ίδιες;
- Όλοι οι πολιτικοί είναι ίδιοι;
- Παγκοσμιοποίηση ή τίποτα;
- Ποιοι και πως αποφασίζουν για μας;
- Ποιος είναι ο ρόλος του πολίτη;
- Τι θέση έχουν οι νέοι στο σημερινό σύστημα;
- Ποια είναι η σύγχρονη προοδευτική πρόταση;

- Μπορεί η Ελλάδα να γίνει δυνατή σε παγκόσμιο επίπεδο;
- Μπορεί η κοινωνία να είναι δίκαιη;
- Υπάρχει ελπίδα για ένα καλύτερο αύριο;

Η προοδευτική παράταξη οφείλει να δώσει απαντήσεις στα ερωτήματα αυτά. Σήμερα οφείλουμε όχι μόνο να πούμε τι θα κάνουμε εμείς για τους πολίτες, αλλά και πως θα ανοίξουμε το δρόμο για να πάρουν οι ίδιοι οι πολίτες και ιδιαίτερα οι νέοι, τις τύχες στα χέρια τους. Να δώσουμε στη συμμετοχική δημοκρατία το πραγματικό της περιεχόμενο.

Σήμερα, η δική μας ευθύνη, η ευθύνη του ΠΑΣΟΚ και όσων μένουν πιστοί στο σοσιαλιστικό όραμα, απέναντι στον τόπο, στους πολίτες και τις επερχόμενες γενιές, επιβάλλει να εντείνουμε τον αγώνα, για να σταματήσουμε τον κατήφορο και να αναδειξουμε τον άλλο δρόμο της ελπίδας και της προοπτικής. Ένα δρόμο προοδευτικό, με κοινωνική ευαισθησία και αναπτυξιακή προοπτική.

Το όραμά μας για τη δίκαιη κοινωνία εκφράζει τις αναζητήσεις των πολιτών, των εργαζομένων, των αγροτών, των μικρομεσαίων, των νέων, των συνταξιούχων για τα προβλήματα του σήμερα και την προοπτική του αύριο.

Το Προγραμματικό πλαίσιο του ΠΑΣΟΚ για μια δυνατή Ελλάδα που μπορεί να παράγει πλούτο και για μια κοινωνία που θα τον μοιράζεται δίκαια, αποτελεί το πραγματικό μεταρρυθμιστικό σχέδιο που

έχει ανάγκη ο τόπος. Με το πρόγραμμα μας μπορούν να ελπίζουν ξανά οι άνθρωποι του μόχθου και της δημιουργίας, οι νέοι και οι επιστήμονες, οι κάτοικοι της περιφέρειας, της πόλης και της υπαίθρου. Το άνοιγμα της νέας σελίδας για τον τόπο, είναι πλέον στα χέρια μας.

Όμως η πραγμάτωση της δυνατής Ελλάδας και της δίκαιης κοινωνίας προϋποθέτει, εκτός των άλλων, ένα νέο μοντέλο διακυβέρνησης με τη ριζική μεταβολή του διοικητικού και αναπτυξιακού συστήματος της χώρας, που θα στηριχθεί στα συλλογικά και αποκεντρωμένα συστήματα ανάληψης ευθύνης που πρέπει να αντικαταστήσουν τα μονοπρόσωπα και συγκεντρωτικά συστήματα διαχείρισης της εξουσίας.

Μέσα απ' την πολύχρονη αυτοδιοικητική και πολιτική μου δραστηριότητα και ιδιαίτερα μέσα από την τετραετή πλέον κοινοβουλευτική μου θητεία, απέκτησα την πεποίθηση και την βεβαιότητα ότι η δύναμη των πολιτών είναι η μόνη που μπορεί να κάνει το όραμα πράξη.

Στα κείμενα αυτής της έκδοσης καταθέτω ορισμένες απόψεις μου που μπορούν να συμβάλλουν στην ανατροπή της Κυβέρνησης που υπηρέτησε όσο καμία άλλη στην ιστορία του τόπου τα συμφέροντα των λίγων και μπορούν να αποτελέσουν ερέθισμα για τη διεύρυνση της πολιτικής σκέψης για το σήμερα και το αύριο του τόπου μας.

Βασίλης Κεγκερογλου
Αύγουστος 2007

Ο μεταπολιτευτικός κύκλος 1974-2007

Στα τριάντα τρία περίπου χρόνια από τη μεταπολίτευση του 1974 και μετά, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κυβέρνησε τη χώρα για δεκαοκτώ περίπου χρόνια και η Νέα Δημοκρατία περίπου δεκαπέντε. Όποιος επιχειρήσει να εξετάσει συγκριτικά το έργο που επιτελέστηκε, συνολικά ή και σε οποιοδήποτε επιμέρους τομέα, θα διαπιστώσει ότι το αποτέλεσμα είναι συντριπτικό υπέρ του ΠΑΣΟΚ.

Το ΠΑΣΟΚ στα 18 αυτά χρόνια θεμελίωσε το κοινωνικό κράτος. Σχεδίασε και υλοποίησε το Εθνικό Σύστημα Υγείας, τα διακόσια δέκα Κέντρα Υγείας, τα νομαρχιακά και πανεπιστημιακά νοσοκομεία, τα Κοινωνικά Προγράμματα: Βοήθεια στο Σπίτι, Κοινωνική Μέριμνα, Βρεφικοί & Παιδικοί Σταθμοί, Κοινωνική Φροντίδα Ευπαθών Ομάδων, ΚΗΦΗ, κλπ.

Η δημοκρατική παράταξη μας εξασφάλισε στις συνθήκες της εποχής αξιοπρεπή σύνταξη στους αγρότες. Δημιούργησε τις μεγάλες υποδομές της χώρας. Καθιέρωσε το ΕΚΑΣ. Το ολοήμερο σχολείο. Το συνήγορο του πολίτη. Τα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών. Προετοίμασε τους πιο επιτυχημένους Ολυμπιακούς Αγώνες. Πέτυχε την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση και πρωτοπόρησε στην ευρωπαϊκή οικογένεια.

Όσο κριτικά και αυτοκριτικά και αν αποτιμήσουμε το έργο των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, όσες υπαρκτές ελλείψεις και αν επισημάνουμε, παραμένει γεγονός πως ότι θετικό έγινε στη χώρα μας, φέρει σχε-

δόν αποκλειστικά την πολιτική σφραγίδα της προοδευτικής δημοκρατικής παράταξης.

Η Ν.Δ. στα 15 χρόνια που κυβέρνησε τη χώρα, δεν έχει να αντιπαραθέσει σχεδόν τίποτα, στο μεγάλο έργο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Η νοχελική δημοκρατία που προσπάθησε να θεσμοθετήσει μετά το '74 κράτησε την Ελλάδα πίσω από τις εξελίξεις και η πολιτική απόφαση για συμμετοχή στην τότε ΕΟΚ δεν απέδωσε τα αναμενόμενα, αφού έγινε χωρίς καμιά προετοιμασία.

Η Ελλάδα με το ΠΑ.ΣΟ.Κ. από περιφερειακή και υπανάπτυκτη χώρα των Βαλκανίων με συγκεκριμένη ευρωπαϊκή και διεθνή πολιτική εξελίχθηκε σε μια αναπτυγμένη ευρωπαϊκή χώρα με ηγετικό και ρυθμιστικό ρόλο όχι μόνο στα Βαλκάνια, αλλά και σε όλη την ανατολική Μεσόγειο και τον αραβικό κόσμο. Οι Έλληνες από μετανάστες, που αναζητούσαν δουλειά στην Ευρώπη και τον κόσμο, σήμερα προσφέρουν εργασία σε χιλιάδες οικονομικούς μετανάστες απ' όλο τον κόσμο. Για τη θετική αυτή εξέλιξη της χώρας μας, το ΠΑΣΟΚ δούλεψε μαζί με τους πολίτες, με σχέδιο και στρατηγική.

Τη δεκαετία του 1980 με τον Ανδρέα Παπανδρέου, εκατομμύρια οικογένειες μισθωτών, συνταξιούχων, αγροτών, υπαλλήλων, μικρομεσαίων βγήκαν από τη μιζέρια και την αφάνεια, απέκτησαν φωνή και δικαιώματα, πήραν μερίδιο από την αναδιανομή των εισοδημάτων, που μέχρι τότε απομυζούσαν ελάχιστα. Η νοχελική δημοκρατία της μεταπολίτευσης εμπεδώθηκε μετά το 1981. Καταργήθηκαν οι φάκελοι

που διαχώριζαν τους πολίτες και έκλεισε οριστικά το χάσμα του εμφυλίου. Οι θεσμοί με τον εκδημοκρατισμό και τις μεταρρυθμίσεις που έγιναν απέκτησαν πραγματικό νόημα για τους πολίτες.

Τη δεκαετία του 1990, με τον Ανδρέα Παπανδρέου στην αρχή και τον Κώστα Σημίτη στη συνέχεια, η εθνική αξιοπρέπεια απέκτησε πραγματικό κύρος με την ένταξη της Ελλάδας στην ΟΝΕ και της Κύπρου στην Ε.Ε. Υλοποιήθηκε ένα πρωτόγνωρο σχέδιο έργων υποδομής, που άλλαξαν την εικόνα της χώρας. Η οικονομία απέκτησε για πρώτη φορά θετικό πρόσημο. Επιχειρήθηκε ο εκσυγχρονισμός και η αποκέντρωση του διοικητικού συστήματος με το σχέδιο Καποδίστριας και την ίδρυση της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης. Το επίπεδο ζωής όλων των πολιτών παρά τα προβλήματα βελτιώθηκε σημαντικά.

Το 2004 το ΠΑΣΟΚ παρέδωσε μια χώρα, που είχε σχέδιο, έθετε στόχους και ήξερε να τους πετυχαίνει. Παρέδωσε μια Ελλάδα με ισχυρό ευρωπαϊκό ρόλο, ανοικτούς ορίζοντες, δημοκρατική ευαισθησία, πραγματικούς ρυθμούς κοινωνικής και οικονομικής ανάπτυξης και σιγουριά για το σήμερα και το αύριο.

Η Ν.Δ. τόσο στην περίοδο '89-'93 όσο και στα τριάντα χρόνια που κυβερνά τον τόπο από το 2004 ακολούθησε την ίδια ουσιαστικά πολιτική με βασικά χαρακτηριστικά τη λαφυραγώγηση του κράτους, τη μεταφορά πλούτου από τους πολλούς στους λίγους, τη διευθέτηση μεγάλων συμφερόντων και την εξυπηρέτηση στενού κύκλου ημετέρων.

Η κυβέρνηση της Ν.Δ. και τότε και σήμερα στηρι-

ζόμενη στην πώλωση, στον κοινωνικό διχασμό προσπάθησε και προσπαθεί να κρατηθεί γαντζωμένη στην εξουσία παραβλέποντας τη ζημιά που προκαλεί η πολιτική της στη χώρα και στους πολίτες. Γίνεται έτσι παραπάνω από φανερό ότι αυτοσκοπός τους είναι η εξουσία και όχι το συμφέρον του τόπου και των πολιτών και δεν λαμβάνουν υπόψη, τους πολίτες.

Η κατάσταση όπως διαμορφώνεται σήμερα στην Ελλάδα

Σήμερα παρόλο που διανύσαμε με επιτυχία το πρώτο διάστημα του ευρωπαϊκού δρόμου και βρισκόμαστε ουσιαστικά στο σκληρό πυρήνα των Κρατών της Ε.Ε., παραμένουμε ως χώρα και ως κοινωνία ιδιαίτερα ευάλωτοι, πολύ περισσότερο από πολλά Κράτη της Ε.Ε., στους κινδύνους της παγκόσμιας ελεύθερης αγοράς. Συνεχίζουμε να υστερούμε σε σύγχρονες και συγκροτημένες δομές διοίκησης και ελέγχου των δημοσίων και ιδιωτικών υπηρεσιών ανάπτυξης, παραγωγής και εμπορίου. Ενώ ήταν σε εξέλιξη μια σημαντική προσπάθεια για την αντιμετώπιση αυτής της κατάστασης, τα τελευταία τριάνμισι χρόνια με τις πολιτικές της Κυβέρνησης της Ν.Δ. αυτή επιδεινώθηκε δραματικά.

- Οι φορολογικές πολιτικές στηρίζονται σ' ένα σύστημα συγκεντρωτικό, αδιαφανές και άδικο. Το μέγεθος της αδικίας εις βάρος των πολλών επιβιβάζεται από το γεγονός ότι ενώ οι ρυθμοί ανάπτυξης διατηρούνται σε σημαντικό βαθμό, παρά τις περιπέτειες της οικονομίας την τελευταία τριε-

τία, οι κοινωνικές ανισότητες διευρύνονται και οι φτωχοί συνεχώς αυξάνονται. Το κοινωνικό μέρημα από την ανάπτυξη δεν διαχέεται στην κοινωνία και ο πλούτος συγκεντρώνεται αποκλειστικά στα χέρια των λίγων.

- Τα φορολογικά έσοδα του Κράτους μειώνονται εξ αιτίας των φοροαπαλλαγών των μεγάλων επιχειρήσεων, με αποτέλεσμα το δανεισμό, την εκποίηση δημόσιου πλούτου, την αύξηση των έμμεσων φόρων, και την επιδρομή στις χαμηλές και μεσαίες εισοδηματικά τάξεις.
- Το οικογενειακό εισόδημα των μισθωτών και των συνταξιούχων παραμένει σταθερό για πολλά χρόνια ενώ παράλληλα εξανεμίζεται και χάνει την αγοραστική του αξία εξ αιτίας της αύξησης των αναγκών, της ακρίβειας των καταναλωτικών αγαθών και της αύξησης των έμμεσων φόρων, του ΦΠΑ, των ειδικών φόρων στα τσιγάρα, στα καύσιμα, στις ασφάλειες, στα κινητά κ.λ.π.
- Το αγροτικό εισόδημα μειώνεται δραματικά καθώς κόστος παραγωγής αυξάνεται και η στρεβλή εφαρμογή της νέας ΚΑΠ μειώνει την ανταγωνιστικότητα της γεωργίας μας.
- Η αγορά λειτουργεί ανεξέλεγκτα και ο ανταγωνισμός λειτουργεί υπέρ των ολιγοπωλίων και των μεγαλοεισαγωγέων. Οι μικρές και οικογενειακές επιχειρήσεις στον τουρισμό, στο εμπόριο και τη μεταποίηση, συνθλίβονται εξ αιτίας της επίθεσης των οικονομικά ισχυρών και της μειωμένης αγοραστικής δύναμης του καταναλωτικού κοινού.

- Οι δημόσιες δαπάνες για την υγεία, την εκπαίδευση και την κοινωνική μέριμνα μειώνονται και οι υπηρεσίες τους απαξιώνονται. Οι αυξημένες ανάγκες και απαιτήσεις των πολιτών δεν καλύπτονται από το κράτος που τους οδηγεί στα φροντιστήρια και στις ιδιωτικές κλινικές, με αποτέλεσμα να εξανεμίζεται ακόμα περισσότερο το οικογενειακό εισόδημα. Αυτό δεν γίνεται τυχαία αλλά συστηματικά και με συγκεκριμένο στόχο: να δημιουργήσει το άλλοθι που θα επιτρέψει στην κυβέρνηση να παραδώσει την υγεία και την παιδεία στα χέρια των ιδιωτών, καθιστώντας έτσι το κοινωνικό αγαθό σε προνόμιο τω λίγων.
- Η ανασφάλεια για τις συντάξεις και το αύριο μεγαλώνει.
- Οι νέοι και οι νέες είναι όμηροι ενός αρρωστημένου συστήματος, με αβέβαιο μέλλον και χωρίς προοπτικές.
- Η απουσία σύγχρονου, μακροπρόθεσμου αναπτυξιακού προσανατολισμού της Περιφέρειας και της υπάιθρου, εξασθενεί και μηδενίζει τις ελπίδες και τους επαγγελματικούς προσανατολισμούς των νέων ανθρώπων και τους οδηγεί στον αγώνα για μια θέση στο δημόσιο, ή στα ελαστικά ωράρια, τους χαμηλούς μισθούς και στο ανασφαλές περιβάλλον που διαμορφώνουν οι απρόσωπες μεγάλες επιχειρήσεις.
- Το περιβάλλον και τα πολιτισμικά αγαθά, τα μοναδικά αποθέματα πλούτου της περιφέρειάς, περιορίζονται τραγικά και όσα απομένουν διατίθε-

νται μόνον ως πηγές αύξησης των κερδών ελαχίστων επιχειρήσεων.

- Το συνεχώς αυξανόμενο κόστος των μεταφορών και οι αυξημένες απαιτήσεις συντήρησης και λειτουργίας των δικτύων ενέργειας, ύδρευσης και αποβλήτων μειώνουν την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής περιφέρειας και ιδιαίτερα των νησιών και της Κρήτης.
- Οι δημόσιες υπηρεσίες ασφυκτιούν και υπολειτουργούν εξ αιτίας της προσπάθειας άμεσης εξάρτησης τους από αναρμόδιους πολιτικούς παράγοντες και αδυνατούν να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις των πολιτών.
- Οι δημόσιες επενδύσεις στην περιφέρεια για έργα υποδομής, προγράμματα και δράσεις μειώνονται τραγικά και οι χρηματοδοτήσεις για έργα από την Ε.Ε. δεν αξιοποιούνται αποτελεσματικά.

Η Κυβέρνηση της Ν.Δ. ουσιαστικά κατήργησε το Δημοκρατικό Προγραμματισμό και επέλεξε τη συγκεντρωτική διαχείριση όλων των προγραμμάτων, ακόμη και αυτών που αφορούν θεσμούς της αυτοδιοίκησης. Το πρόγραμμα “Θησέας” που αντικατέστησε το “ΕΠΤΑ” δομήθηκε μ’ ένα ιδιαίτερα συγκεντρωτικό τρόπο, αφού χρειάζεται η Υπουργική υπογραφή για όλες τις διαδικασίες και η αναποτελεσματικότητά που σημειώνει μέχρι σήμερα δεν είναι άσχετη απ’ αυτό. Σημειώνω, ότι τα περισσότερα κονδύλια, του διοχετεύτηκαν στην Αθήνα και τα μεγάλα αστικά κέντρα.

Την ίδια επιλογή της συγκεντρωτικής διαχείρισης έκανε η Κυβέρνηση και για το ΕΣΠΑ (4ο ΚΠΣ). Ενώ είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι τα περιφερειακά επιχειρησιακά προγράμματα, με τη μεγάλη απορροφητικότητα, έχουν μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα έναντι των δυσκίνητων Τομεακών προγραμμάτων των Υπουργείων. Η Κυβέρνηση καταργεί τον προγραμματικό ρόλο των Περιφερειών, των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, των Δήμων και ο προγραμματισμός είναι πλέον μόνο Κεντρικός, μέσω μιας εταιρείας Α.Ε. αλλά και προσωπικός αφού κατευθύνεται και τελικά αποφασίζεται αποκλειστικά από τον Υπουργό Οικονομίας.

Η Ν.Δ., η συντηρητική παράταξη, μετεκλογικά ξέχασε τις προεκλογικές της απόψεις περί αποκέντρωσης και αποσυγκέντρωσης (που άλλωστε ήταν ξένες προς την ιδεολογία της) και επέστρεψε δριμύτερη στην παραδοσιακή λογική της συντηρητικής παράταξης για το ισχυρό κεντρικό κράτος.

Έτσι η κατάσταση που διαμορφώνεται σήμερα στην Ελλάδα εκφράζει μία νέα διάταξη συμφερότων, η οποία, μέσα από τη συγκέντρωση της πολιτικής και οικονομικής εξουσίας στα χέρια των λίγων, περιθωριοποιεί τους πολίτες, οξύνει και διευρύνει τις κοινωνικές ανισότητες, εκτρέφει τη διαφθορά και οδηγεί τη χώρα στην οπισθοδρόμηση.

Οι μόνοι ικανοποιημένοι απ' αυτή την πολιτική είναι οι μεγαλοεισαγωγείς, οι εφοπλιστές, οι τραπεζίτες, οι άτοχοι διυλιστηρίων και εταιρειών διανομής καυσίμων και ασφαλώς ο στενός κύκλος των ημετέ-

ρων γύρω από Υπουργούς και παράγοντες που παίρνουν μέρος στην λαφυρολόγηση του κράτους και του ιδρώτα των πολιτών.

Το παγκόσμιο περιβάλλον σήμερα

Την ίδια ώρα που στην Ελλάδα βιώνουμε έντονα το φαινόμενο της εσωστρέφειας και της οπισθοδρόμησης, σε διεθνές επίπεδο οι εξελίξεις είναι ταχύτατες και ραγδαίες. Ο νέος διεθνής καταμερισμός εργασίας και κεφαλαίου, οι τεχνολογικές, οικονομικές, περιβαλλοντικές και πολιτιστικές αλλαγές που πραγματοποιούνται σε παγκόσμιο επίπεδο, προκαλούν ανατροπές και δημιουργούν νέα δεδομένα. Η συσσώρευση του πλούτου αλλά και η διεύρυνση της φτώχειας, το γνωστικό και ψηφιακό χάσμα οξύνουν και διευρύνουν τις κοινωνικές ανισότητες και αντιπαλεύουν την εφαρμογή δίκαιων κοινωνικών συστημάτων.

Η δημοκρατική πολιτική ζωή πολιορκείται από το δίκαιο του ισχυρού. Οι ισχυροί της γης – στο όνομα δήθεν της παγκόσμιας ειρήνης και ευημερίας, ουσιαστικά όμως υπηρετώντας τα άμεσα συμφέροντά τους – αδιαφορούν για τις παγκόσμιες απειλές για το περιβάλλον, τις κλιματικές αλλαγές, το φαινόμενο του θερμοκηπίου και την απερήμωση, με χαρακτηριστικό παράδειγμα τις ΗΠΑ που δεν έχουν υπογράψει ακόμη τη συμφωνία του Κιότο. Αδιαφορούν για την έκρηξη της φτώχειας και τα προβλήματα του αναπτυσσόμενου κόσμου, τις πανδημίες, την ενεργειακή κρίση και υιοθετούν ή τουλάχιστον ανέχονται τον πλουτισμό από το μαύρο χρήμα, τα ναρκωτικά

και το εμπόριο ανθρώπων.

Οι νεοφιλελεύθεροι και οι συντηρητικοί σε παγκόσμιο επίπεδο αδυνατούν να αρθρώσουν πολιτικό λόγο και να αναπτύξουν αποτελεσματική δράση απέναντι στα συμφέροντα αυτά αφού ουσιαστικά είναι εγγλωβισμένοι σ' αυτά. Η βασική τους φιλοσοφία επικεντρώνεται στην οικονομική ευμάρεια των λίγων και αδιαφορούν για την ποιότητα ζωής των πολλών. Στηρίζονται και στηρίζουν στη θεωρία για την κοινωνία των δύο τρίτων.

Αντίθετα εμείς οι σοσιαλιστές και δημοκράτες, με την ανθρωποκεντρική προσέγγιση που διακρίνει τη φιλοσοφία μας και την πολιτική μας, αναδεικνύουμε τον άλλο δρόμο για την πορεία του πλανήτη και της ανθρωπότητας. Η ανθρωπότητα, κάθε λαός χωριστά και όλοι μαζί έχουν τη δυνατότητα να αλλάξουν τη ροή των πραγμάτων. Ο άνθρωπος, ο πολίτης του κόσμου και της κάθε χώρας μπορεί να γίνει κυρίαρχος της τύχης του. Ιδιαίτερα οι νέοι πολίτες, με όπλο τη γνώση και οδηγό τις δημοκρατικές αξίες, μπορούν να αντιμετωπίσουν τις προκλήσεις της παγκοσμιοποίησης. Δεν υπάρχουν μονόδρομοι.

Ο ρόλος της Ευρώπης και η πολιτική μας

Η Σοσιαλιστική Διεθνής υπό την προεδρία του Γιώργου Παπανδρέου, οι σοσιαλιστές όλου του κόσμου, οι προοδευτικές δυνάμεις της Ευρώπης, παρά τις διαφοροποιήσεις τους, συστρατεύονται στην υποθεση της δημοκρατικής αλλαγής στην παγκόσμια διακυβέρνηση. Σήμερα είναι αναγκαίο και εφικτό

να προωθήσουμε την κοινωνική διάσταση της παγκοσμιοποίησης με ανθρωποκεντρική προσέγγιση. Οφείλουμε να αγωνιστούμε για μια παγκόσμια αγορά που να υπηρετεί τις ανάγκες του ανθρώπου και των κοινωνιών. Προς αυτή την κατεύθυνση η Ευρωπαϊκή Ένωση αποτελεί ένα σημαντικό βήμα, που μπορεί να αναλάβει πρωτοβουλίες και να δώσει ρεαλιστική απάντηση στις προκλήσεις της παγκοσμιοποίησης. **Χρειάζεται, δηλαδή, μια νέα στρατηγική της Λισσαβόνας, με βάση την ανθρώπινη δύναμη και τη γνώση για την ισχυρή ευρωπαϊκή οικονομία, ταυτόχρονα όμως με μια νέα στρατηγική κοινωνικής συνοχής, που θα οδηγήσει σε μια δίκαιη ευρωπαϊκή κοινωνία.** Η ισχυρή οικονομία της Ευρώπης πρέπει να αποβεί σε όφελος όλων των Ευρωπαίων σ' όλο τον ευρωπαϊκό χώρο. Αυτό όμως δεν θα έρθει μόνο του, με τον αυτόματο πιλότο. Χρειάζεται συγκεκριμένο σχέδιο με στόχους από κάθε κράτος-μέλος χωριστά που θα συνδράμει αυτή τη νέα ευρωπαϊκή στρατηγική.

Σήμερα, με την κυβέρνηση της ΝΔ, η Ελλάδα είναι απύσχα από την Ευρώπη και το διεθνές σύστημα, στερείται στρατηγικής και στην εξωτερική πολιτική αρκείται σε τακτικούς χειρισμούς που τις περισσότερες φορές είναι ετεροχρονισμένη. Ο ελληνικός λαός θέλει την πατρίδα μας ισχυρή και πρωτοπόρα στην Ευρώπη, στα Βαλκάνια, στη ΝΑ Μεσόγειο. Θέλει δηλαδή να ξαναγίνει η Ελλάδα ο έμπιστος συνομιλητής και ο αποτελεσματικός διαπραγματευτής, ρόλο που είχε την περίοδο διακυβέρνησης της χώρας από

το ΠΑΣΟΚ.

Οι βασικοί άξονες της ευρωπαϊκής πολιτικής που περιλαμβάνει το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ είναι η διασφάλιση της ισότιμης θέσης και η ενεργός συμμετοχή στη διαμόρφωση της νέας θεσμικής και πολιτικής αρχιτεκτονικής της ΕΕ. Το ΠΑΣΟΚ θα εντάξει ξανά την Ελλάδα στην “ατμομηχανή” της ευρωπαϊκής πορείας των χωρών των Βαλκανίων και δεσμεύεται για την ανάληψη όλων των αναγκαίων πρωτοβουλιών στην ΕΕ και στον ΟΗΕ, με στόχο την επίλυση του Κυπριακού, σύμφωνα με τις αποφάσεις του ΟΗΕ και τις ευρωπαϊκές αρχές. Υποστηρίζουμε με συνέπεια την πολιτική που ακολουθήσαμε έναντι της Τουρκίας για την ειρηνική επίλυση των προβλημάτων, την εμπέδωση κλίματος αμοιβαίας εμπιστοσύνης, την ευρωπαϊκή της προοπτική, σύμφωνα με το ευρωπαϊκό κεκτημένο.

Στο πλαίσιο αυτό, το ΠΑΣΟΚ προτείνει μία Νέα Εθνική Στρατηγική για την ειρήνη και για την ασφάλεια στην περιοχή, που θα οδηγήσει σε ένα Σύμφωνο Ειρήνης και Ασφάλειας με την Τουρκία που θα διασφαλίζει τα συμφέροντα της χώρας και θα αποδεσμεύσει πόρους που θα διατεθούν ως «μέρισμα ειρήνης» για την παιδεία, την υγεία, την πρόνοια και την κοινωνική πολιτική γενικότερα.

Η Ελλάδα των ανοικτών οριζόντων

Για το ΠΑΣΟΚ η ισχυρή Ελλάδα της ενεργού παρουσίας στις ευρωπαϊκές και διεθνείς εξελίξεις παραμένει ο σταθερός στρατηγικός στόχος για την

Ελλάδα του 21ου αιώνα. Η εξωτερική μας πολιτική διέπεται, εμπνέεται και καθοδηγείται από τις αρχές του διεθνούς δικαίου, το σεβασμό των διεθνών συνθηκών και αποφάσεων του ΟΗΕ και της ΕΕ, την υπεράσπιση των δημοκρατικών αρχών και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, το σεβασμό της κυριαρχίας, της ανεξαρτησίας και της εδαφικής ακεραιότητας όλων των κρατών. Σταθερά η εξωτερική πολιτική του Κινήματός μας ήταν και παραμένει πολιτική ειρήνης, ασφάλειας και ευημερίας για τον ελληνικό λαό και ισοτίμης συνεργασίας και συνύπαρξης με όλους τους λαούς. Με την πολιτική του το ΠΑΣΟΚ συνέβαλε στη διαμόρφωση ενός νέου πατριωτισμού, μιας νέας εθνικής αυτοπεποίθησης και δημιούργησε ένα σοβαρό κεφάλαιο σιγουριάς για τον Έλληνα πολίτη.

Ο άλλος δρόμος για την Ελλάδα και τους πολίτες

Η Προγραμματική πρόταση του ΠΑΣΟΚ και το όραμα του Γιώργου Παπανδρέου για μια δυνατή Ελλάδα και μια δίκαιη κοινωνία, είναι ο άλλος δρόμος για τη χώρα και τους πολίτες. Είναι η διέξοδος από τα πολλαπλά αδιέξοδα που δημιούργησε η πολιτική της Ν.Δ. και οι νεοφιλελεύθερες και νεοσυντηρητικές πολιτικές που ακολούθησε. Είναι η απάντηση στις πολιτικές που κατέστησαν τη χώρα ουραγό των εξελίξεων, στις πολιτικές που περιθωριοποιούν τον πολίτη, που συνθλίβουν τις μεσαίες και χαμηλές εισοδηματικά τάξεις και εξαθλιώνουν τους φτωχότερους, στις πρακτικές που απαξιώνουν τον άνθρωπο.

Εμείς θα βάλουμε φρένο στην άδικη και αντίστρο-

φη αναδιανομή του πλούτου υπέρ των ολίγων και ισχυρών.

Εγγυόμαστε ένα αξιοπρεπές επίπεδο ζωής για κάθε Έλληνα και Ελληνίδα, με ιδιαίτερη πρόνοια για τον χαμηλοσυνταξιούχο και τον χαμηλόμισθο.

Διαφυλάττουμε τη βιωσιμότητα ενός ασφαλιστικού συστήματος εύρωστου, που θα εξασφαλίζει τη σιγουριά στον πολίτη, καθώς και την ισότιμη πρόσβασή του σε υπηρεσίες ποιότητας, στην Υγεία, στην Πρόνοια.

Προτείνουμε ένα νέο εκπαιδευτικό σύστημα. Μια επανάσταση στην Παιδεία, επενδύοντας στη δημόσια παιδεία, κατοχυρώνοντας ελεύθερες και αξιόπιστες επιλογές ζωής, για κάθε νέο αλλά και για κάθε πολίτη, που θα έχει πρόσβαση στη γνώση εφ' όρου ζωής.

Εμείς βάζουμε κανόνες για μια κοινωνία αξιών.

Κανόνες στην αγορά, ώστε να προστατεύεται ο καταναλωτής. Υγιής ανταγωνισμός, σπάσιμο καρτέλ και ολιγοπωλίων, χτύπημα της ακρίβειας.

Πολιτικές και κανόνες για μια νέα γεωργία με ποιότητα.

Πολιτικές και κανόνες για μια κοινωνία αξιών σ' όλο το Δημόσιο Τομέα, που θα υπηρετεί και θα σέβεται τον πολίτη, μακριά από ρουσφετολογική πελατειακή χειραγώγηση, με αυστηρούς κανόνες αξιοκρατίας, που σέβονται κάθε ελληνόπουλο, που σέβονται τον κόπο του και την προσωπικότητά του.

Να επιβραβεύουμε την αξία και όχι την εξουσία κάθε μορφής.

Εμείς αντί να ισοπεδώνουμε τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της Ελλάδας, τα αναδεικνύουμε ως συγκριτικά πλεονεκτήματα. Το περιβάλλον μας, την ιστορία μας, τη νησιωτικότητά μας, τον πολιτισμό μας, τις ξεχωριστές περιφέρειές μας, τον Έλληνα και την Ελληνίδα.

Με σχέδιο και στρατηγική μπορούμε να καταστήσουμε την Ελλάδα ως ισότιμο εταίρο στην παγκόσμια κοινωνία.

Ο Έλληνας που θα δραστηριοποιηθεί στην Ευρώπη και τον κόσμο. Ο Έλληνας της διασποράς, ο νέος μετανάστης στην κοινωνία μας, η ελληνική επιχείρηση στη διεθνή αγορά, ο Έλληνας καλλιτέχνης και επιστήμονας παγκόσμιας εμβέλειας, η Ελλάδα του ποιοτικού εναλλακτικού τουρισμού και των ποιοτικών αγροτικών προϊόντων, η Ελλάδα στο διαδίκτυο, η Ελλάδα της Δημοκρατίας και της ανάπτυξης, μαζί με μια αποτελεσματική και συντονισμένη εξωτερική πολιτική, είναι τα στοιχεία που συνθέτουν τη νέα εικόνα του Ελληνισμού, τη νέα εικόνα μιας Ελλάδας αξιών.

Η ανάδειξη των στοιχείων που προσδιορίζουν την πρόταση για τη δυνατή Ελλάδα και τη Δίκαιη Κοινωνία, που δεν υποτάσσεται στις θεωρίες της αυτορρυθμιζόμενης αγοράς και του κεφαλαίου και διασφαλίζει τον αλληλοσεβασμό των μελών της, είναι κρίσιμο ζητούμενο, ώστε ο πολίτης να γνωρίζει:

- ποιοι είναι οι στόχοι μας,
- ποιες είναι οι προϋποθέσεις και
- ποιος είναι ο σχεδιασμός και η ιεράρχηση των

βημάτων που πρέπει να ακολουθήσουμε.

Ο αγώνας που θα οδηγήσει στην πρόοδο, απαιτεί πίστη στις αστείρευτες δυνάμεις του λαού μας, χρόνο και καθαρά και σταθερά βήματα στο δρόμο που ακολουθούμε.

Για μια δυνατή Ελλάδα και μια δίκαιη κοινωνία

Τα τελευταία χρόνια οι επιπτώσεις της εδραιωμένης πλέον παγκόσμιας αγοράς, της λεγόμενης παγκοσμιοποίησης, τείνει να καταστεί μεγάλη απειλή για τη χώρα μας και ιδιαίτερα για την ελληνική περιφέρεια και την ύπαιθρο, αφού θρυμματίζει τον παραδοσιακό οικονομικό και κοινωνικό ιστό. Η ανεξέλεγκτη επίθεση του μεγάλου κεφαλαίου και των ισχυρών συμφερόντων, συνθλίβουν τους μικρούς, εξαντλούν τους εναπομείναντες φυσικούς πόρους, υποβαθμίζουν το περιβάλλον και διαρρηγνύουν την κοινωνική συνοχή.

Και όμως την παγκοσμιοποίηση, εάν θέλουμε να επιβιώσουμε, θα πρέπει να τη δούμε ως ευκαιρία, με ένα πραγματικά μεταρρυθμιστικό σχέδιο, που θα προωθή την ανάπτυξη, υπηρετώντας το δημόσιο συμφέρον και προάγοντας την κοινωνική συνοχή. Τα πρότυπα ανάπτυξης που είχαμε τα τελευταία χρόνια έχουν κλείσει τον κύκλο τους. Η καινοτομία, η γνώση, το ανθρώπινο κεφάλαιο, η εξωστρέφεια, το περιβάλλον και η κοινωνική συνοχή, είναι τα νέα κυρίαρχα και κεντρικά στοιχεία που συνθέτουν τα νέα αναπτυξιακά πρότυπα.

Η στρατηγική του ΠΑ.ΣΟ.Κ. προσδιορίζεται από

τα νέα πρότυπα ανάπτυξης και θέτει μεγάλους στόχους για την Ελλάδα και για τους πολίτες.

Ο μεγάλος μας στόχος **για τη χώρα** είναι μια **δυνατή Ελλάδα** που:

- Έχει σχέδιο και στρατηγική για την ευρωπαϊκή και διεθνή πορεία της χώρας, με νέο περιεχόμενο για την εθνική υπόσταση και ανεξαρτησία.
- Διαθέτει πολιτικές για την αειφόρο ανάπτυξη, την περιφερειακή ανάπτυξη και την ύπαιθρο
- Προωπορεί στη γνώση και την τεχνολογία
- Προστατεύει το περιβάλλον και αναδεικνύει τον πολιτισμό μας
- Ενισχύει την κοινωνικά υπεύθυνη επιχειρηματικότητα

Ο μεγάλος μας στόχος **για τους πολίτες** είναι μια **δίκαιη κοινωνία** που:

- Φροντίζει για τη δίκαιη αναδιανομή του πλούτου
- Διασφαλίζει την κοινωνική δικαιοσύνη με ισονομία και αξιοκρατία
- Δημιουργεί κλίμα ασφάλειας για τον πολίτη
- Αναδεικνύει τις αξίες
- Επενδύει κατά προτεραιότητα στη γνώση και παρέχει ίσες ευκαιρίες μάθησης για κάθε νέο.
- Διασφαλίζει το δικαίωμα της εργασίας με μια αξιοπρεπή δουλειά για κάθε πολίτη
- Εξασφαλίζει την πρόσβαση για όλους στα δημόσια αγαθά, σε ποιοτικές υπηρεσίες υγείας και κοινωνικής μέριμνας.

- Φροντίζει για τη συνεχή βελτίωση της ποιότητας ζωής
- Στηρίζει την οικογένεια, τους νέους και τα παιδιά
- Σέβεται τα ατομικά δικαιώματα και την ελευθερία του ατόμου
- Καθίσταται αλληλέγγυα στις αδύνατες και στις ειδικές ομάδες του πληθυσμού

Οι προϋποθέσεις για την επίτευξη αυτών των στόχων για το προοδευτικό κίνημα απαιτούν συγκεκριμένες δράσεις και προϋποθέτουν συγκεκριμένες αλλαγές που προσδιορίσαμε με απόλυτη σαφήνεια:

- Ένα νέο μοντέλο διακυβέρνησης με αλλαγή των συστημάτων διοίκησης που διασφαλίζουν τη συμμετοχή των πολιτών.
- Ένα δίκαιο φορολογικό σύστημα με νέες αναπτυξιακές επιλογές,
- Η νέα οριοθέτηση των ρόλων Κράτους και αγοράς και
- Η αναθεώρηση των σχέσεων πολιτικής και οικονομικής εξουσίας

Η δίκαιη κοινωνία θα κατακτηθεί με ουσιαστικές και θεμελιώδεις αλλαγές, στα πλαίσια προοδευτικών μεταρρυθμίσεων, στο επίκεντρο των οποίων θα είναι ο ίδιος ο πολίτης, όχι όμως ως απλός δέκτης των πολιτικών, αλλά ως ενεργός συμμετοχος των διαδικασιών και των αποφάσεων.

Η αναξιοπιστία της Ν.Δ.

Η Κυβέρνηση της Ν.Δ. για κάθε αποτυχία παράλειψη ή αδυναμία της, αλλά και για την αθέτηση των προεκλογικών υποσχέσεων και δεσμεύσεων της, επικαλείται κυρίως δύο παράγοντες. Την οικονομική αδυναμία της χώρας, που προσπάθησε να την «αποδείξει» με την αδιαφανή απογραφή και την παρεμπόδιση πολιτικής υπέρ των πολιτών από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου (ΠΟΕ) ή την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ε.Ε.). Και βέβαια κανείς από τους γνωρίζοντες της διεθνής διεργασίας δεν αμφιβάλλει ότι η παγκοσμιοποίηση αποτελεί την κύρια αιτία των έντονων αλλαγών, που δημιουργούν σημαντικά προβλήματα. Σίγουρα, όμως, αυτά που βιώνουν καθημερινά οι πολίτες στη χώρα μας δεν είναι τα ίδια με αυτά που αντιμετωπίζουν οι Ευρωπαίοι πολίτες. Σε πολλές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπάρχει η σιγουριά για τις συντάξεις, τους μισθούς, τη δημόσια εκπαίδευση και την υγεία, τις κοινωνικές παροχές, την ασφάλεια και την ποιότητα της ζωής τους. Αυτή όμως η σιγουριά των πολιτών λείπει από τη χώρα μας και αυτή τη σιγουριά πρέπει να τη διασφαλίσουμε για τους Έλληνες.

Δυστυχώς, η αλήθεια για την κυβερνητική πολιτική είναι ότι δεν υπάρχει σχέδιο και βούληση για πολιτικές που να αντιμετωπίζουν τις αρνητικές επιπτώσεις της παγκόσμιας αγοράς και να αξιοποιούν τις προκλήσεις και τα θετικά των εξελίξεων προς όφελος των πολιτών και του τόπου.

Η Ν.Δ. προεκλογικά, παρουσίασε στους πολίτες έ-

να σύνολο δελεαστικών παροχών και εξαγγελιών, που ονόμασε “πρόγραμμα”, με το οποίο τους επηρέασε και υφάρπαξε έτσι την ψήφο τους. Μετεκλογικά όμως, το πρόγραμμα αυτό που αφορούσε τους πολίτες και τη χώρα, όχι μόνο αθετήθηκε αλλά στην πράξη εφαρμόζεται το κρυφό πρόγραμμα, η κρυφή ατζέντα που στοχεύει αποκλειστικά στη στήριξη των λίγων και ισχυρών.

Η Ν.Δ. είχε προαποφασίσει την εξαπάτηση των πολιτών, αφού τριάντισι χρόνια τώρα τα χρήματα και τους πόρους που αρνείται στους πολλούς, τα χαρίζει στους λίγους. Δεν αρκείται όμως στην άρνηση, επιβάλλει νέα εισπρακτικά μέτρα και νέους έμμεσους φόρους στους πολλούς για να έχει να χαρίσει και άλλα στους λίγους. Ο Κ. Καραμανλής και τα στελέχη που τον στηρίζουν αποδείχθηκαν αναξιόπιστοι και αφερέγγυοι για τους πολίτες, αλλά απόλυτα συνεπείς σε σχέση με τα συμφέροντα των λίγων.

Μετά απ’ αυτή την εξαπάτηση που υπέστησαν οι πολίτες η διστακτικότητα που τους διακρίνει σε προγράμματα και εξαγγελίες είναι παραπάνω από δικαιολογημένη. Θέτουν ερωτήματα και ζητούν πειστικές απαντήσεις για τις εγγυήσεις υλοποίησης του προγράμματος και εμείς οφείλουμε να τις δώσουμε γιατί μονάχα έτσι θα αναβαθμιστεί η πολιτική και θα αποκατασταθεί η αξιοπιστία των πολιτικών.

Το πρώτο, λοιπόν, μεγάλο θέμα για το πρόγραμμα που προσδιορίζει τις πολιτικές για τη χώρα και τις προτάσεις για την επίλυση των προβλημάτων των πολιτών, είναι η αξιοπιστία της παρατάξης, η αξιοπι-

στία των ιδίων των προτάσεων, η τεκμηρίωση της χρηματοδότησης του προγράμματος και η αξιοπιστία των στελεχών που θα τις εφαρμόσουν.

Ένα δεύτερο μεγάλο θέμα είναι οι δικλίδες ασφαλείας, ώστε το πρόγραμμα να υλοποιηθεί και κυρίως να υλοποιηθούν οι προτάσεις και οι καινοτόμες εξαγγελίες για την αλλαγή του συστήματος διακυβέρνησης που αποτελεί ταυτόχρονα προϋπόθεση για τη δυνατή Ελλάδα και τη δίκαιη κοινωνία. Σήμερα πολύ περισσότερο από κάθε άλλη φορά απαιτείται η συγκρότηση προγραμμάτων για τα οποία να υπάρχουν δικλίδες ασφαλείας για την υλοποίησή τους, ώστε να μην διαψεύδονται οι ελπίδες των πολιτών. Δικλίδες, όμως, πολιτικές που να στηρίζονται στη δημιουργία κινήματος που διεκδικεί, κινήματος που περιφρουρεί τους στόχους και το αίτημα των πολιτών για τη συμμετοχική δημοκρατία.

Τα εχέγγυα για την υλοποίηση του προγράμματος του ΠΑΣΟΚ

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. επεξεργάστηκε ένα σύγχρονο, ρεαλιστικό, κοστολογημένο και ταυτόχρονα ριζοσπαστικό πρόγραμμα. Πρόκειται για το πραγματικό μεταρρυθμιστικό σχέδιο που έχει ανάγκη ο τόπος και που περιλαμβάνει μια μεγάλη τομή για την αλλαγή των συστημάτων διακυβέρνησης με ολική αποκέντρωση αρμοδιοτήτων και πόρων. Αντί του κρατικού συγκεντρωτισμού και των κλειστών και μονοπρόσωπων συστημάτων λήψης αποφάσεων προτείνει τα συλλογικά συστήματα με την ενεργό συμμετοχή των πολι-

τών. Την πολιτική αυτή το ΠΑΣΟΚ μπορεί να την εφαρμόσει, γιατί δεν δεσμεύεται, όπως η ΝΔ από τα συμφέροντα των λίγων, δεν έχει να εξοφλήσει χάρες και κουμπαριές, θέτοντας σε κίνδυνο τη χώρα.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεσμεύεται μόνο από το συμφέρον της χώρας και των πολιτών. Οι πολιτικές δικλίδες ασφαλείας για την υλοποίησή του προγράμματος μας είναι:

- η πολιτική μας επιλογή να στηρίξουμε και να στηριχθούμε στους πολλούς, στα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα, στους ανθρώπους του μόχθου και της δημιουργίας,

- η πίστη και η βούληση του Προέδρου μας,

- η αξιοπιστία της παράταξης και των στελεχών μας,

- η κοστολόγηση του προγράμματος και ο προσδιορισμός των πηγών χρηματοδότησης του,

- η συμμετοχή των πολιτών και της κοινωνικής βάσης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στη διαδικασία διαλόγου και στις μετεκλογικές πολιτικές διεργασίες,

- η δύναμη των χιλιάδων στελεχών της περιφέρειας και η απαίτηση των πολιτών για ολική αποκέντρωση και ουσιαστική συμμετοχή τους στις εξελίξεις,

- η ανάπτυξη κινήματος διεκδίκησης και εφαρμογής ενός νέου μοντέλου διακυβέρνησης και ενός δικαίου φορολογικού συστήματος,

- οι χιλιάδες νέοι και νέες της χώρας μας που έχουν έλθει κοντά στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. και εναποθέτουν τις ελπίδες τους στο όραμα της δίκαιης κοινωνίας και αγωνίζονται για την πραγμάτωση της

**Η πολιτική της Ν. Δ.
για την επανίδρυση του κράτους**
(Για τις ανάγκες του διαλόγου, ας θεωρήσουμε
ως ειλικρινείς τις δημόσιες ανακοινώσεις
και δηλώσεις του Κ. Καραμανλή)

Η Νέα Δημοκρατία και ο Κώστας Καραμανλής, πιστεύουν ότι η επίλυση των μεγάλων προβλημάτων των κοινωνιών μας, θα επέλθει με την “επανίδρυση του Κράτους” και τη γενικότερη πολιτική που ονομάζει “μεταρρύθμιση”. Κατ’ αυτούς, η επανίδρυση του Κράτους επιτυγχάνεται:

- Με το ξήλωμα της “Πασοκικής Δημόσιας Διοίκησης”, όπως λένε, και την εγκατάσταση της αντίστοιχης “Νεοδημοκρατικής”.
- Με την απογραφή των δημοσίων οικονομικών με το σύστημα που βολεύει.
- Με την τοποθέτηση έμπιστων σ’ όλες τις δημόσιες Επιχειρήσεις και Οργανισμούς
- Με την πλασματική αύξηση των εισοδημάτων μας κατά 25% εξ αιτίας του μαύρου χρήματος που κυκλοφορεί στο εμπόριο γυναικών και ναρκωτικών, ώστε και πάλι το Κράτος μας να είναι αξιόπιστο απέναντι των εταίρων.
- Με την υποτιθέμενη διαφάνεια στα Μ.Μ.Ε, στις εργολαβίες και στους βασικούς μετόχους για να καταργηθούν οι νταβαζήδες.
- Με τις δήθεν εντολές για σεμνότητα και ταπεινότητα, ώστε οι Υπουργοί να μην έχουν κουμπάρους.
- Με την εκποίηση του ΟΤΕ, της ΔΕΗ, και των Τρα-

πεζών.

- Με τις Συμπράξεις Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα (ΣΔΙΤ), για την κατασκευή έργων υποδομής, σχολείων, νοσοκομείων, δικαστικών μεγάρων και την εκμετάλλευσή τους, τη λειτουργία τους ή τη μεταφορά της πληρωμής τους στην επόμενη γενιά.
- Με τον ασφυνκτικό έλεγχο των ανεξάρτητων ή των ρυθμιστικών αρχών με την τοποθέτηση έμπιστων.
- Με τη δημιουργία δεκάδων νέων έμμισθων επιτροπών και οργανισμών του δημοσίου, χιλιάδων θέσεων, για να παρακολουθούν τις εργασίες των υπολοίπων.
- Με την κατάργηση και τη μεταφορά των περιφερειακών αρχών υγείας στον Υπουργό, τη μεταφορά της ευθύνης προγραμματισμού και εκτέλεσης έργων της Περιφέρειας σε ιδιώτες, τη δημιουργία εκκλησιαστικών και ιδιωτικών Πανεπιστημίων.

Η δημιουργία “ισχυρού Κράτους” με την κατάργηση της μονιμότητας και την ιδιωτικοποίηση των δημόσιων επιχειρήσεων είναι η βάση πάνω στην οποία στηρίζεται το σύνολο των προτάσεων επίλυσης των προβλημάτων. Και όμως την ίδια στιγμή, με αυτές τις πολιτικές, η διαφθορά έχει θεριέψει και το σύστημα της διαπλοκής όπου είχε καταγγελθεί προεκλογικά από τη Νέα Δημοκρατία, σήμερα όχι απλά υπάρχει αλλά κυριαρχεί. Η αδιαφάνεια και ο κομματισμός αυξάνονται και τα φαινόμενα κλοπής χρημάτων του Έλληνα φορολογούμενου είναι απανωτά. Η δημόσια διοίκηση και οι υπηρεσίες εκπαίδευσης, υγείας

και πρόνοιας χειροτερεύουν, οι μεσαίες και χαμηλές εισοδηματικές τάξεις συνθλίβονται.

Ο ευτελισμός της έννοιας Μεταρρύθμιση

Η Ν.Δ. και ο κ. Καραμανλής στην προσπάθεια τους, τα τελευταία χρόνια, να μεταμορφωθούν και να απενοχοποιηθούν από την παραδοσιακή δεξιά και την καταδικασμένη πολιτική της στη συνείδηση των πολιτών, ενσωμάτωσαν στο πολιτικό τους λεξιλόγιο, την έννοια της μεταρρύθμισης.

Η προεκλογική ρητορεία περί μεταρρυθμίσεων σε συνδυασμό με τις γενικόλογες θέσεις για το περιεχόμενο και τη κατεύθυνση τους, είναι γεγονός ότι επηρέασαν στις εκλογές του 2004 ένα σημαντικό τμήμα των πολιτών που ζητούσαν πραγματικές αλλαγές.

Μετεκλογικά όμως η μεταμόρφωση Καραμανλή αποκαλύφθηκε ότι ήταν εικονικός μεταμορφισμός. Η κυβέρνηση της Ν.Δ πιστή στην παραδοσιακή πολιτική της συντηρητικής παράταξης, βάπτισε ως μεταρρύθμιση κάθε αντιδραστική και οπισθοδρομική επιλογή που είχε αποτέλεσμα τη συγκέντρωση του πλούτου και της εξουσίας στα χέρια των λίγων, ευτελίζοντας έτσι την έννοια της..

Η αύξηση των έμμεσων φόρων που πληρώνουν οι πολλοί και η μείωση κατά 30% του φόρου για τις μεγάλες επιχειρήσεις και τις τράπεζες, ονομάστηκε φορολογική “μεταρρύθμιση”. Η κομματική στελέχωση του κράτους παρουσιάστηκε ως μεταρρύθμιση με τον τίτλο επανίδρυση του κράτους. Οι αποσπασματικές τροποποιήσεις του θεσμικού πλαισίου της εκπαί-

δευσης χωρίς σχέδιο και στόχους που οδήγησαν σε αδιέξοδο την παιδεία, ονομάστηκαν μεταρρύθμιση. Η απελευθέρωση της ίδρυσης των πολυκαταστημάτων, η κατάργηση του οκταώρου για τους εργαζόμενους, η κατάργηση ουσιαστικά των συλλογικών διαπραγματεύσεων, η απαξίωση του ΑΣΕΠ, η αφαίρεση αρμοδιοτήτων και πόρων από την Αυτοδιοίκηση, η μείωση των δημοσίων επενδύσεων για την περιφέρεια, η εγκατάλειψη της υπαίθρου, η επιβάρυνση του οικογενειακού προϋπολογισμού με τις πρόσθετες δαπάνες για την υγεία και τη παιδεία, οι ρυθμίσεις για το ασφαλιστικό των τραπεζών εις βάρος του ΙΚΑ αλλά και αυτή ακόμα η ληστεία των ασφαλιστικών ταμείων και η πληρωμή των προμηθειών και των “μιζών” από τον κρατικό προϋπολογισμό, ονομάστηκαν επίσης μεταρρύθμιση, για να ολοκληρώσουν τον ευτελισμό της έννοιας.

Αυτή η συντηρητική πολιτική κάτω από το επικοινωνιακό περιτύλιγμα περί μεταρρυθμίσεων, αποβαίνει πάντα υπέρ των λίγων και εις βάρος των πολλών, των εργαζομένων, των αγροτών, των μικρομεσαίων και κυρίως εις βάρος των νέων και των επιστημόνων.

Γι' αυτό οφείλουμε με κάθε ευκαιρία να θυμίζουμε ότι οι μεταρρυθμίσεις στον τόπο μας, είναι ταυτισμένες ιστορικά με τις μεγάλες προοδευτικές αλλαγές που προώθησε η δημοκρατική παράταξη, με τις μεγάλες αλλαγές που υλοποίησε, ο Ελευθέριος Βενιζέλος στο κράτος, στην οικονομία, στον αγροτικό τομέα (αγροτική μεταρρύθμιση), ο Αλέξανδρος Παπαναστασίου στο κράτος και στον αγροτικό χώρο και ο

Γεώργιος Παπανδρέου με την κοινωνική προστασία και στην παιδεία με την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση Παπανούτσου.

Την μεταπολίτευση μετά το 1981, ο Ανδρέας Παπανδρέου, ένας μεγάλος ριζοσπάστης μεταρρυθμιστής, με τον εκδημοκρατισμό των θεσμών και την εμπέδωση της δημοκρατίας, την θεμελίωση του κράτους πρόνοιας, τις αλλαγές στην υγεία, στην παιδεία και κυρίως με τις αδιανεμητικές πολιτικές που εφάρμοσε, έδωσε κοινωνική και οικονομική υπόσταση στη μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού, που μέχρι τότε ήταν στο περιθώριο και οδήγησε τη χώρα στο δρόμο της προόδου και της ανάπτυξης.

Τέλος, ο Κώστας Σημίτης εφάρμοσε μια ουσιαστική πολιτική μεταρρυθμίσεων με τον εκσυγχρονισμό στην διοίκηση και στην αυτοδιοίκηση, με τον Καποδίστρια και την περιφερειακή συγκρότηση της χώρας αλλά και όλες τις αλλαγές που οδήγησαν σε μια ισχυρή οικονομία και μια χώρα με επιτυχίες στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το ΠΑΣΟΚ σήμερα με την ηγεσία του Γιώργου Παπανδρέου συνεχίζοντας τη δημοκρατική παράδοση επεξεργάστηκε και κατέθεσε μετά από ουσιαστικό διάλογο ένα ρεαλιστικό μεταρρυθμιστικό σχέδιο που περιλαμβάνει ριζοσπαστικές τομές και αλλαγές για να μας οδηγήσει σε μία νέα περίοδο ανάπτυξης της χώρας με ουσιαστική βελτίωση του επιπέδου ζωής των πολιτών, δίνοντας ξανά στην έννοια της μεταρρύθμισης το πραγματικό προοδευτικό της περιεχόμενο.

Τι προτείνει το ΠΑΣΟΚ

Το ΠΑΣΟΚ και ο Γιώργος Παπανδρέου προτείνουν έναν άλλο δρόμο για “μια δυνατή Ελλάδα και μια δίκαιη κοινωνία”. Στις νέες συνθήκες της ελεύθερης αγοράς και του σκληρού ανταγωνισμού, όπου οι μακρινές από τον πολίτη εξουσίες, καθίστανται ευάλωτες στις πιέσεις των ισχυρών οικονομικών συμφερόντων, ο άλλος δρόμος, για να υπάρξουν δίκαιες κοινωνίες, προϋποθέτει ολική αποκέντρωση και συμμετοχή των ίδιων των πολιτών στη λήψη των αποφάσεων. Η συμμετοχή τους αποτελεί εγγύηση για την ύπαρξη ισονομίας και αξιοκρατίας και διασφαλίζει την ισότιμη πρόσβαση των πολιτών στα δημόσια αγαθά και στις υπηρεσίες. Ακόμη και ο πιο ειλικρινής και αξιόπιστος προοδευτικός πολιτικός των σημερινών συστημάτων Εξουσίας, δεν μπορεί να προσφέρει από μόνος του την εγγύηση που παρέχουν οι ίδιοι οι πολίτες με τη συμμετοχή τους στη λήψη των αποφάσεων για δημόσιες υποθέσεις..

Η πρόταση του Γιώργου Παπανδρέου για μεταρρυθμίσεις στη διοικητική δομή της χώρας και για αλλαγές στο φορολογικό σύστημα, είναι βασικές προϋποθέσεις για την ανάπτυξη των σύγχρονων και δίκαιων κοινωνιών. Ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, με απόλυτη καθαρότητα και ευθύνη, υπογραμμίζει ότι πρώτη προτεραιότητα και προϋπόθεση είναι:

“Η απελευθέρωση του πολίτη και των δημιουργικών δυνάμεων του, από ένα κράτος γραφειοκρατικό και ασφυκτικό..

Αυτοδιοίκηση, εκπαιδευτικά ιδρύματα, νοσοκομει-

ακές μονάδες, φορείς κοινωνικής πρόνοιας και αλληλεγγύης, υπηρεσίες εξυπηρέτησης πολιτών, αποκεντρώνονται ριζικά.

Το κεντρικό κράτος καθίσταται επιτελικό εργαλείο σχεδιασμού πολιτικής και υποστήριξης των αποκεντρωμένων θεσμών, αλλά και των δικαιωμάτων των πολιτών.

Η ασφάλεια και η σιγουριά του πολίτη και της οικογένειας. Με τη διαμόρφωση ενός σύγχρονου αποκεντρωμένου κοινωνικού κράτους, με ενεργές πολιτικές απασχόλησης για όλους. Υγεία ποιότητας για όλους. Και δίκαιη αναδιανομή εισοδημάτων.

‘Όλα αυτά είναι συστατικά της δίκαιης κοινωνίας που προεσβύουμε’.

Αυτές είναι οι αλλαγές που θα ανατρέψουν τη σημερινή κατάσταση, που θα απελευθερώσουν τις ανθρώπινες δυνάμεις, που θα σπάσουν τα δεσμά εξάρτησης του πολίτη με τις κάθε μορφής σημερινές πολιτικές και οικονομικές εξουσίες και θα μεταφέρουν τις ευθύνες ανάπτυξης των παραγωγικών διαδικασιών και της αναδιανομής του παραγόμενου πλούτου στις ίδιες τις κοινωνίες στον ίδιο το πολίτη.

**Δεν πρεσβεύουμε τις ίδιες πολιτικές,
ούτε είμαστε ίδιοι**

Ο προϋπολογισμός, το φορολογικό σύστημα και η εισοδηματική πολιτική αποτελούν τους βασικούς πυλώνες της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής και εκφράζουν τη γενικότερη πολιτική φιλοσοφία που διαπνέει την κάθε κυβέρνηση για την κοινωνία που επιδιώκει. Αυτά μπορούν να υλοποιήσουν προτεραιότητες και στόχους για τη χώρα, όπως η βιώσιμη ανάπτυξη και η κοινωνική συνοχή, να προωθήσουν ή να ανακόψουν την περιφερειακή ανάπτυξη και τον ουσιαστικό ρόλο των τοπικών κοινωνιών. Κυρίως όμως λειτουργούν ως οι βασικοί μηχανισμοί διαχείρισης του πλούτου που παράγεται στη χώρα.

Η συγκέντρωση του στα χέρια των λίγων από τη μια και η αναδιανομή του και η διάχυση του ως κοινωνική ωφέλεια για τους πολλούς από την άλλη, αποτελούν δυο διαφορετικές πολιτικές επιλογές. Οι κυβερνήσεις επιλέγουν ανάλογα με την πολιτική φιλοσοφία που πιστεύουν και τις κοινωνικές δυνάμεις που υπηρετούν.

- Η συντηρητική κυβέρνηση της Ν.Δ. από το 2004 ως σήμερα, αφού απώλεσε το προεκλογικό προσωπείο του μεσαίου χώρου, επανήλθε μετά τις εκλογές στην παραδοσιακή πολιτική γραμμή της δεξιάς, όπως αυτή έχει εκφραστεί διαχρονικά στη χώρα μας και είναι η συγκέντρωση του πλούτου στα χέρια των λίγων και ισχυρών και ενίοτε διανομή ψιχίων, ως προεκλογικό δόλωμα, για τους πολλούς.

- Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., αντίθετα, ως φορέας με μακρά προοδευτική παράδοση και ισχυρούς δεσμούς με τα ασθενέστερα οικονομικά στρώματα, πιστεύει, έχει επιλέξει και προωθεί μια νέα οικονομική και κοινωνική πολιτική, με ισχυρούς θεσμούς για την αναδιανομή του πλούτου υπέρ των πολλών και τη διάχυση του κοινωνικού μερίσματος της ανάπτυξης για την αποτελεσματική καταπολέμηση της φτώχειας.
- Η Ν.Δ και ο Κ. Καραμανλής πιστεύουν στο ισχυρό κράτος και τη δύναμη της ελεύθερης αγοράς, που δημιουργεί ισχυρούς πόλους οικονομικής εξουσίας στα χέρια των λίγων, αλλά διευρύνει τις κοινωνικές ανισότητες.
- Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο Γιώργος Παπανδρέου πιστεύουν στη δυνατή Ελλάδα που μπορεί να παράγει πλούτο και σε μια κοινωνία συνοχής και αλληλεγγύης που τον μοιράζεται δίκαια. Σε μια αγορά που λειτουργεί με κανόνες και ξεκάθαρους όρους, με ισχυρούς θεσμούς προστασίας του καταναλωτή.
- Η Ν.Δ. και ο Κ. Καραμανλής προκειμένου να καλύψουν τις σπατάλες του αναποτελεσματικού και συγκεντρωτικού κομματικού Κράτους και το έλλειμμα από τις χαριστικές ρυθμίσεις για τους λίγους, καταφεύγουν σε πρόσθετα φορολογικά βάρη για τους πολλούς με την αύξηση των έμμεσων φόρων, σε εκποίηση της δημόσιας περιουσίας και σε πρόσθετο δανεισμό. Όλα τα υπόλοιπα περί αύξησης της παραγωγικότητας και νέες επενδύσεις λέγονται μόνο για επικοινωνιακούς λόγους.

- Το ΠΑΣΟΚ και ο Γιώργος Παπανδρέου προτείνουν έναν άλλο δρόμο. Για την αύξηση της αποτελεσματικότητας και της ποιότητας των δημοσίων υπηρεσιών. Για την ανάπτυξη και εκμετάλλευση των πλουτοπαραγωγικών πηγών και τον έλεγχο των παραγωγικών διαδικασιών. Τη δίκαιη αναδιανομή του παραγόμενου πλούτου, με ένα νέο, δίκαιο, φορολογικό σύστημα και με μεταβίβαση των ευθυνών της ανάπτυξης, της βελτίωσης της ποιότητας ζωής και της διοίκησης των δημοσίων υποθέσεων στην Περιφέρεια και στις τοπικές κοινωνίες.
- Στη συνηθισμένη λογιστική διαχείριση αριθμών, το ΠΑΣΟΚ δίνει μια άλλη πολιτική διάσταση εισάγοντας την ανθρώπινη δύναμη και τη δύναμη της γνώσης ως βασικό μέγεθος με οικονομικά αποτελέσματα.
- Στην συντηρητική αντίληψη της διαχείρισης των δημοσίων πραγμάτων και χρημάτων από την κρατική εξουσία για την εξουσία, η προοδευτική απάντηση του Γ. Παπανδρέου και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι η διαχείριση για τον πολίτη, με πολιτικές που πηγάζουν από τον ίδιο τον πολίτη.
- Ο Κ. Καραμανλής βασίζεται στην οικονομική θεωρία του παρελθόντος για τον πολλαπλασιασμό των χρημάτων και τη μεγιστοποίηση της απόδοσής τους από τα ίδια τα χρήματα, χωρίς να λαμβάνει υπόψη το περιβάλλον και τον άνθρωπο.
- Ο Γιώργος Παπανδρέου πιστεύει ότι προϋπόθεση για τον πολλαπλασιασμό των διαθέσιμων πόρων είναι η συμμετοχή της γνώσης και της δύναμης που

διαθέτει ο κάθε πολίτης.

- Ο Γιώργος Παπανδρέου πιστεύει ότι οι πολίτες, που σήμερα βρίσκονται στην γωνία χωρίς ρόλο και αξιοποίηση, θα πρέπει να συμμετάσχουν στη διαχείριση των δημοσίων και τοπικών υποθέσεων, να αυξήσουν την αποτελεσματικότητα και την ποιότητάς της για να σεβαστούν το δικό τους χρήμα και με τη δικιά τους δύναμη να το πολλαπλασιάσουν.
- Ο Κ. Καραμανλής αντίθετα μας λέει με τις πράξεις του, που οδηγούν στην εδραίωση του συγκεντρωτικού κομματικού Κράτους, ότι αυτός και οι Υπουργοί του είναι οι σοφοί και αυτοί μόνο έχουν τη δύναμη να πολλαπλασιάσουν την απόδοση των διαθέσιμων πόρων.
- Ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ μιλά για ένα άλλο σύστημα εξουσιών και διαχείρισης των υποθέσεων της υγείας, της παιδείας, της κοινωνικής αλληλεγγύης, του περιβάλλοντος, των πολιτιστικών αγαθών με συμμετοχο τον πολίτη, ώστε ο πολίτης να χρησιμοποιήσει την ανθρώπινη δύναμη του και να πολλαπλασιάσει την απόδοση.

Στο “Ισχυρό Κράτος” και το “δίκαιο του ισχυρού” του Κ. Καραμανλή, ο Γιώργος Παπανδρέου απαντά με τη “Δυνατή Ελλάδα” και την “ισχύ του δικαίου” την Δίκαιη κοινωνία. Έχει αποδειχθεί από τη μακρόχρονη διαδρομή του ανώνυμου ισχυρού κράτους και το γνωρίζουν πολύ καλά οι πολίτες, ότι αυτό ποτέ δεν μπορεί να είναι δίκαιο, διαφανές και αξιοκρατικό, ακόμη και όταν προοδευτικοί πολιτικοί αναλαμβάνουν τη διαχείριση του. Η “Δίκαιη Κοινωνία”

νιά”, όμως, είναι συνυφασμένη με το ανθρώπινο πρόσωπο και τις ανάγκες των πολιτών, αφού η συντριπτική πλειοψηφία τους, οι ίδιοι οι προοδευτικοί πολίτες, θα είναι συμμετοχοί μέσα από τα συλλογικά συστήματα διακυβέρνησης στη διαχείριση των δικών τους υποθέσεων.

Αυτά είναι στοιχεία που διαφοροποιούν τη μία πολιτική από την άλλη. Τη δημοκρατική προοδευτική παράταξη από τη συντηρητική. Τον Γιώργο Παπανδρέου από τον Κώστα Καραμανλή. Αυτές είναι οι κυρίαρχες διαφορές μας. Αυτό είναι το τεράστιο χάσμα που χωρίζει τη συντήρηση από την πρόοδο, την εξάρτηση από την απελευθέρωση, τον κρατικιστικό συγκεντρωτισμό από την αποκέντρωση, την εξουσία, από την ευθύνη.

Δεν είμαστε ίδιοι γιατί πιστεύουμε σε δυο διαφορετικές αντιλήψεις για το κράτος και την κοινωνία. Είμαστε διαφορετικοί γιατί έχουμε διαμετρικά αντίθετες αντιλήψεις για το ρόλο του ανθρώπου και τη θέση του πολίτη στην κοινωνία.

Το σημερινό σύστημα εξουσιών στη χώρα μας

Η κεντρική εξουσία στην χώρα μας σήμερα, προσωποποιείται από τον Πρωθυπουργό. Γύρω από αυτόν και τους Υπουργούς τοποθετούνται και λειτουργούν με επιλογή τους και κατ’ εξουσιοδότηση τους, Γενικοί Γραμματείς, Ειδικοί Γραμματείς, χιλιάδες Σύμβουλοι, αλλά κυρίως εκατοντάδες Πρόεδροι και χιλιάδες μέλη Διοικητικών Συμβουλίων Οργανισμών και Επιχειρήσεων αλλά και κάθε μορφής Επιτρο-

πών, που συγκροτούν το λεγόμενο **Αθηνοκεντρικό κράτος** και αποφασίζουν για την τύχη των πολιτών ερήμην τους και κυρίως χωρίς την εντολή τους. Η έλλειψη κοινωνικού ελέγχου, οι φραγμοί στην πρόσβαση των πολιτών, η έλλειψη διαφάνειας, που είναι συνυφασμένη με τα συγκεντρωτικά και μονοπρόσωπα συστήματα εξουσίας που κυριαρχούν, εκκολάπτουν τη διαπλοκή και τη διαφθορά.

Η αποσυγκέντρωση του κράτους με τις γενικές γραμματείες των περιφερειών ήταν μια αναγκαστική οπισθοχώρηση του συγκεντρωτισμού λόγω Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά κυρίως για να δώσει στους πολίτες την εντύπωση αποκέντρωσης.

Η αποκέντρωση όμως αυτή του κράτους με τη δημιουργία κρατικών περιφερειών όχι μόνο δεν άλλαξε την κατάσταση αλλά την επιδείνωσε και αυτό γιατί μεταφέρθηκε στην περιφέρεια, το αντίγραφο στο αθηνοκεντρικό κράτος σε μικρογραφία.

Οι περιφέρειες παραμένουν χωρίς τον πολιτικό έλεγχο των πολιτών αλλά και των ίδιων των ηγετών των Υπουργείων που στον κοινοβουλευτικό έλεγχο απαντούν θεωρώντας τις περιφέρειες ως άβατο για τους κοινοβουλευτικούς και τους πολίτες. Οι σημερινές περιφέρειες που αναπτύχθηκαν ως κακέκτυπο του κράτους έχουν ολοκληρωθεί προ πολλού τον κύκλο τους.

Με τις πρόσφατες αποκαλύψεις του σκανδάλου των ομολόγων αποδεικνύεται πλήρως η άμεση σχέση των διορισμένων διοικήσεων με την αδιαφάνεια και τη διαπλοκή, αφού δεν ελέγχονται και δεν λογοδο-

τούν στους πολίτες για τις τύχες των οποίων αποφασίζουν, αλλά μόνο σ' αυτούς που τους διορίζουν.

Το σκάνδαλο των ομολόγων για την καταλήστευση των ταμείων σχεδιάστηκε, οργανώθηκε και υλοποιήθηκε χωρίς να υπάρξει η παραμικρή αντίσταση, στις επιλογές της Κυβέρνησης, από τις διορισμένες και εξαρτημένες διοικήσεις των ταμείων που συμμετείχαν στην υλοποίηση του.

Αναδεικνύεται έτσι η ανάγκη για αιρετές διοικήσεις στα ταμεία καθώς για ευρύτερα όργανα ελέγχου που θα είναι αποτέλεσμα καθολικών εκλογών όλων των ασφαλισμένων. Η συμμετοχή εκπροσώπων της πολιτείας καθώς και εκπροσώπων κοινωνικών φορέων στα όργανα διοίκησης και στα ευρύτερα όργανα ελέγχου δεν πρέπει να αποκλείεται αλλά ο κυρίαρχος ρόλος θα πρέπει να δοθεί στους ίδιους τους ασφαλισμένους και στους αιρετούς εκπροσώπους τους που αναδεικνύονται με καθολική διαδικασία.

Ο συγκεντρωτισμός όμως δεν σταματά στο κεντρικό κράτος και στις εκφράσεις του αλλά διαπερνά και τους θεσμούς της αποκέντρωσης και την ίδια την αυτοδιοίκηση. Οι τοπικές εξουσίες των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων και των Δήμων, παρά των αποκεντρωτικών χαρακτήρα τους, παραμένουν ακόμη συγκεντρωτικές ως προς την εσωτερική τους δομή και λειτουργία και παράλληλα εξαρτώνται εξ ολοκλήρου διοικητικά και οικονομικά από την κεντρική εξουσία, αφού δεν είναι αυτοτελείς και αυτόνομες. Επομένως, η μοναδική πραγματική πηγή εξουσίας στη σημερινή Ελλάδα είναι η κεντρική εξουσία, με

μοναδικό εκπρόσωπό της τον Πρωθυπουργό.

Η πολιτική αντίληψη των συντηρητικών κομμάτων, που επηρεάζει πολλές φορές και τα προοδευτικά κόμματα, ότι μέσω του κράτους και του σημερινού συστήματος μπορούμε μόνο με αλλαγές προσώπων να υλοποιήσουμε τις απαιτούμενες πολιτικές για το μέλλον, ωθεί στην εναπόθεση των ελπίδων των πολιτών αποκλειστικά στην ύπαρξη ικανών στελεχών που τοποθετούνται στα μονοπρόσωπα όργανα. Τα πρόσωπα και οι πολιτικές που αυτά πρεσβεύουν, ασφαλώς και παίζουν σημαντικό ρόλο στον τρόπο λειτουργίας τους και στα αποτελέσματα της δράσης τους, ακόμη και όταν υπηρετούν μονοπρόσωπα και συγκεντρωτικά συστήματα εξουσίας. Η δύναμη αλλοτρίωσης, όμως, που διαθέτει ο συγκεντρωτισμός και ο βρόγχος της εξάρτησης από την κεντρική εξουσία, όσον αφορά την αυτοδιοίκηση, τις περισσότερες φορές κυριαρχούν και προσδιορίζουν τα αποτελέσματα.

Το σημερινό σύστημα εξουσιών εγκλωβίζει πολλές φορές ακόμη και τους προοδευτικούς και δυναμικούς πολιτικούς και τους οδηγεί σε εσωστρεφή λειτουργία, περιορίζοντας έτσι τις εξωστρεφείς πολιτικές πρωτοβουλίες, που θα μπορούσαν να πάρουν προς όφελος του θεσμού που υπηρετούν. Κυρίως, όμως, το σύστημα αυτό απωθεί τους πολίτες από τη συμμετοχή στα κοινά. Οι πολίτες του “καναπέ” και ιδιαίτερα οι νέοι για να γίνουν ενεργοί πολίτες πρέπει να νιώσουν ότι η συμμετοχή τους αξίζει και ο λόγος τους μετράει. Σήμερα αυτό γίνεται μόνο κατ’ ε-

πίφραση.

Τα Κόμματα, αλλά και “εν πολλοίς” οι αυτοδιοικητικές παρατάξεις, λειτουργούν και αναπτύσσονται σήμερα κατ’ εικόνα και καθ’ ομοίωση με τις υφιστάμενες δομές της διοίκησης και των εξουσιών. Παρά τις όποιες προσπάθειες για την αλλαγή της δομής τους, στην πράξη λειτουργούν απολύτως συγκεντρωτικά με αποτέλεσμα η συμμετοχή των πολιτών στα κόμματα και τις οργανώσεις τους να είναι περιορισμένη. Στο ΠΑΣΟΚ σήμερα εκτός από τους ρομαντικούς που συνεχίζουν πεισματικά να υπάρχουν και να συμμετέχουν, η συμμετοχή αφορά κυρίως αυτούς που στην πλειοψηφία τους, υπηρετούν και αυτούς που ενδιαφέρονται να υπηρετήσουν τις εξουσίες και τις δομές του συστήματος.

Η μεγάλη πλειοψηφία των πολιτών, που δεν ενδιαφέρεται να συμμετάσχει στην διαχείριση των εξουσιών με τη σημερινή τους δομή, αλλά όμως επιθυμεί να συμμετάσχει στις αποφάσεις που την αφορούν μέσα από ένα νέο πλαίσιο συμμετοχικής δημοκρατίας, βρίσκει ανταπόκριση στο Πρόγραμμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και τις πολιτικές του Γιώργου Παπανδρέου για το ρόλο του πολίτη, την αποκέντρωση και την μεταφορά των εξουσιών από τα συγκεντρωτικά μονοπρόσωπα και κλειστά συστήματα εξουσίας, σε συλλογικά όργανα και αποκεντρωμένους θεσμούς, διαφανείς και ανοικτούς στην κοινωνία.

Η απρόσωπη και απόμακρη από τον πολίτη συγκεντρωτική εξουσία, που τον απωθεί και πολλές φορές, τον τρομάζει, μπορεί να μετατραπεί σε ευθύνη των ιδίων των πολιτών για να αυτοδιαχειριστούν μέσα από τη συμμετοχή τους στους θεσμούς, το μέλλον του τόπου και των παιδιών τους.

Από την οικονομική εξάρτηση στην αυτοτέλεια.

Οι θεσμοθετημένοι πόροι που αποδίδονται στην Αυτοδιοίκηση είναι παραπάνω από σίγουρο ότι δεν επαρκούν, προκειμένου αυτή να επιτελέσει τον αναπτυξιακό της ρόλο αφού ουσιαστικά καλύπτουν μόνο τα λειτουργικά και πολύ περισσότερο όταν κατά διαστήματα ετεροχρονίζεται ή ματαιώνεται η καταβολή αυτών των πόρων.

Οι εκπρόσωποι των φορέων της αυτοδιοίκησης εκ των πραγμάτων έχουν ως κύριο μέλημα τους την εξασφάλιση με διάφορους τρόπους των πιστώσεων για τα απαραίτητα έργα και δράσεις για τους δημότες και τον τόπο τους.

Αυτό τους οδηγεί στην πόρτα του κεντρικού κράτους, με την όποια έκφραση, το οποίο τις περισσότερες φορές δεν τους αντιμετωπίζει ως εκπρόσωπους των πολιτών και των τοπικών κοινωνιών αλλά ως επαίτες, προσπαθώντας ή να τους αποφύγει ή να τους εγκλωβίσει.

Μ' όλες τις διοικητικές μεταρρυθμίσεις που έγιναν στη χώρα μας υπήρξε μεταφορά αρμοδιοτήτων από το κράτος στην Αυτοδιοίκηση έστω και με τη μορφή συναρμοδιότητας. Σ' αυτό όμως που υπήρξε υστέρη-

ση ήταν η μεταφορά των πόρων προκειμένου αυτές να ασκηθούν.

Παράλειψη ή σκοπιμότητα, πρώτο βήμα που δεν ακολούθησε δεύτερο ή διατήρηση της οικονομικής εξάρτησης της αυτοδιοίκησης.

Η χρηματοδότηση των οργανισμών της αυτοδιοίκησης με επιπλέον πόρους από τους θεσμοθετημένους γίνεται τις περισσότερες φορές με διάφορα εξωθεσμικά κριτήρια. Ανεξάρτητα όμως από τα όποια κριτήρια, η διαδικασία αυτή διαιωνίζει την οικονομική εξάρτηση της αυτοδιοίκησης από το κεντρικό κράτος.

Το ίδιο συμβαίνει με όλους τους τοπικούς φορείς πολιτιστικούς - αθλητικούς συλλόγους κλπ. που χρηματοδοτούνται από το κεντρικό κράτος κατά περίπτωση με μη θεσμοθετημένα κριτήρια για να γίνεται η εξάρτηση ακόμη πιο ισχυρή, οδηγώντας τις τοπικές κοινωνίες σε ασφυξία, αφού έτσι δεν τους αφήνουν τα περιθώρια και τις δυνατότητες για να δημιουργήσουν αυτά που μπορούν για τον τόπο τους.

Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα αποθέωσης του συγκεντρωτισμού και της προσπάθειας εξάρτησης των τοπικών κοινωνιών είναι η επιχορήγηση των πολιτιστικών συλλόγων από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας ή και άλλα Υπουργεία.

Αυτό είναι ένα δείγμα του αίσχους του «σημερινού μοντέλου» διακυβέρνησης και των συστημάτων εξουσίας όπως αυτά έχουν διαμορφωθεί.

Η ανοικτή παλάμη της ζητιανιάς των τοπικών φορέων προς τους Υπουργούς για τους πόρους που έτσι

ή αλλιώς δικαιούνται, πρέπει να μετατραπεί σε δύναμη για την διεκδίκηση της αποκέντρωσης των πόρων και του δικαιώματος να αποφασίσουν το σχεδιασμό του μέλλοντος του τόπου τους.

Οι πόροι και οι κάθε λογής επιχορηγήσεις τοπικών φορέων, πολιτιστικών φορέων, αθλητικών σωματείων κλπ. πρέπει να αποδίδονται συνολικά στην αυτοδιοίκηση και μετά από τοπικό και περιφερειακό σχεδιασμό στον οποίο μετέχουν όλοι οι ενεργοί σύλλογοι και πρωτοβουλίες πολιτών να αξιοποιούνται προς όφελος του τόπου και του πολίτη με διαφάνεια την οποία μπορεί να διασφαλίσει μόνο όταν ο έλεγχος γίνεται από τον ίδιο τον πολίτη, τα συλλογικά όργανα και την ίδια την τοπική κοινωνία.

Το νέο μοντέλο διακυβέρνησης όπως περιγράφεται παρακάτω πρέπει να συνδυαστεί με ένα νέο φορολογικό σύστημα και μια νέα ανακατανομή των πόρων ανάμεσα σε κεντρικό κράτος και την αυτοδιοίκηση που θα κατοχυρώνει την οικονομική αυτοτέλεια της αυτοδιοίκησης.

Οι αναγκαίοι πόροι για την κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη της περιφέρειας και της υπαίθρου που αποτελούν ένα ποσοστό του συνόλου που πληρώνει ο φορολογούμενος, αλλά και το μερίδιο που αναλογεί στην Περιφέρεια από τους ευρωπαϊκούς πόρους, πρέπει να πηγαίνουν απευθείας στην αυτοδιοίκηση, τοπική και περιφερειακή που θα έχουν και τη συνολική ευθύνη του προγραμματισμού της ανάπτυξης.

Έτσι θα δώσουμε σύγχρονο περιεχόμενο στο δη-

μοκρατικό προγραμματισμό που δεν μπορεί να υλοποιηθεί με το σημερινό σύστημα εξουσίας.

Αποκέντρωση σε μια αυτοδιοίκηση των πολιτών

Η ολική αποκέντρωση εξουσιών, αρμοδιοτήτων και πόρων, από το κεντρικό κράτος και τα κλειστά συστήματα εξουσίας, στην αυτοδιοίκηση με συλλογικά συστήματα διαχείρισης της ευθύνης που διασφαλίζουν τη συμμετοχή του πολίτη, δεν αποτελεί ιδεολόγημα αλλά μια αναγκαία πολιτική και οικονομική επιλογή, που αποτελεί προϋπόθεση για τη Δυνατή Ελλάδα και τη Δίκαιη Κοινωνία.

Η εξέλιξη της αποκέντρωσης των εξουσιών στις περιφερειακές και τοπικές κοινωνίες προηγήθηκε στα σύγχρονα κράτη εδώ και δεκαετίες, ως οικονομικό σύστημα μεγαλύτερης απόδοσης και αξιοποίησης των πλουτοπαραγωγικών τους πηγών και του ανθρώπινου δυναμικού.

Στη χώρα μας σήμερα, αυτή η εξέλιξη είναι επιτακτική γιατί εκτός από την οικονομική διάσταση συνδέεται με τα θέματα διαφάνειας, κοινωνικής δικαιοσύνης και ισότητας. Η σπατάλη του δημοσίου χρήματος και η αρνητική παραγωγικότητα των συγκεντρωτικών συστημάτων, καθιστούν ελλειμματική την κεντρική διοίκηση, με αποτέλεσμα να μην υπάρξει κανένα περιθώριο για πολιτικές αναδιανομής του παραγόμενου εθνικού πλούτου στις οποίες πιστεύει η Προοδευτική Παράταξη και άρα να μην είναι διακριτή η διαφορά μας από τη συντηρητική παράταξη. Αυτή η αδυναμία συντελεί σημαντικά στη διαμόρφω-

ση του κλίματος “όλοι το ίδιο είσαστε”.

Στη χώρα μας το κόστος των παρεχομένων δημόσιων υπηρεσιών, δεν συνδέεται με την αποδοτικότητα τους, αφού αυτοί που τις διοικούν δεν είναι αυτοί που πληρώνουν το κόστος με δικά τους χρήματα. Εξ αιτίας του ελλείμματος συμμετοχής των πολιτών στην διαχείριση των υποθέσεων τους, η τεράστια ανθρωπινή δύναμη παραμένει αναξιοποίητη με αποτέλεσμα τις αντιπαραγωγικές δημόσιες υπηρεσίες και την σπατάλη του δημόσιου χρήματος. Τα παραδείγματα της μειωμένης απόδοσης των σχολικών και νοσηλευτικών μονάδων, της πρόσθετης επιβάρυνσης του οικογενειακού προϋπολογισμού, αλλά και η διάγκωση του δημόσιου τομέα και του ανεξέλεγκτου τρόπου των προσλήψεων σε τομείς που σύμφωνα με το δημόσιο συμφέρον δεν χρειάζονται, είναι ελάχιστες αποδείξεις.

Σήμερα οι πολίτες, εξ αιτίας των μονοπρόσωπων και συγκεντρωτικών συστημάτων εξουσίας, είναι αμέτοχοι και αδρανείς. Η παθητικότητα αυτή οδηγεί, τις μεν εξουσίες στην ισχυροποίηση της προστατευτικής αποστολής τους, τους δε πολίτες στη μειωμένη απόδοση, στον εφησυχασμό και στην εξάρτηση.

Στη σύγχρονη εποχή της γνώσης, της ταχύτητας και του σκληρού ανταγωνισμού, τα συγκεντρωτικά συστήματα είναι αντιπαραγωγικά και επιρρεπή στην αδιαφάνεια, στη διαφθορά και στις εξαρτήσεις από οικονομικά συμφέροντα.

Οι κατέχοντες την κεντρική εξουσία για να διασφαλίσουν την άρνηση τους να μεταβιβάσουν αρμο-

διότητες στην Αυτοδιοίκηση επικαλούνται τη σημερινή κατάσταση και εικόνα της λειτουργίας ορισμένων θεσμών της Αυτοδιοίκησης. Η εικόνα αυτή δημιουργεί εύλογα ερωτήματα στους πολίτες που, με τα σημερινά δεδομένα, αναρωτιούνται τι είναι προτιμότερο: η αποκέντρωση ή ο συγκεντρωτισμός;

Οι πολιτικές, όμως, της ολικής αποκέντρωσης προϋποθέτουν την δημιουργία σύγχρονων δομών και συμμετοχικών συστημάτων διακυβέρνησης και στην Αυτοδιοίκηση. Άρα δεν μιλάμε για την Αυτοδιοίκηση με τη σημερινή συγκεντρωτική δομή και τα μονοπρόσωπα όργανα, που εναποθέτει την καλή λειτουργία στον πολλαπλό πλην όμως γραφειοκρατικό και αναποτελεσματικό κρατικό έλεγχο αλλά για νέες δομές και λειτουργίες, με ισχυρά συλλογικά όργανα και συμμετοχή του πολίτη, που θα υποδεχτούν και θα αξιοποιήσουν τις νέες αρμοδιότητες και τους πόρους. Μιλάμε για την αποκέντρωση των εξουσιών του συγκεντρωτικού κράτους σε μια αυτοδιοίκηση των πολιτών απελευθερωμένη από τον ασφυκτικό κλοιό του κράτους. Η λήψη των αποφάσεων για τον προγραμματισμό της ανάπτυξης, και την διαχείριση των δημοσίων υποθέσεων από τα συλλογικά όργανα των τοπικών κοινωνιών, θα ισχυροποιεί τους πολίτες και θα πολλαπλασιάζει ορθολογικά την απόδοση των φυσικών και ανθρώπινων πόρων.

Στη σημερινή εποχή που η πλειοψηφία των πολιτών και ιδίως οι νέοι αποκτούν ταχύτατα τις γνώσεις, οι εξουσίες και οι αποφάσεις για τον τόπο και τους πολίτες δεν μπορεί να είναι προνόμιο των ολίγων, ε-

κείνων μόνο που μετέχουν στα μονοπρόσωπα όργανα, αλλά πρέπει να είναι δικαίωμα όλων των πολιτών. Γι' αυτό η προοδευτική παράταξη, το ΠΑΣΟΚ, πρέπει να υπερβεί τη σημερινή ετεροβαρή σχέση κράτους-πολίτη όπως διαμορφώθηκε τελικά και να αποφύγει τον εγκλωβισμό σε λογικές τύπου: “αναγέννηση ή επανίδρυση του κράτους”.

Πρέπει από τις πρώτες μέρες της νέας κυβερνητικής θητείας να προχωρήσει στη μεγάλη ανατροπή της δομής του συστήματος λήψης των αποφάσεων, με την αποψίλωση του κρατικού συγκεντρωτισμού και την αλλαγή των συστημάτων διοίκησης και εξουσίας σε όλους τους θεσμούς μέσα από μία νέα αντίληψη διακυβέρνησης. Η ανατροπή αυτή, μέσα από συγκεκριμένες προοδευτικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις πρέπει να φτάσει παντού, στο Κράτος, στο Κοινοβούλιο, στην Αυτοδιοίκηση, στους συνεταιρισμούς, στο συνδικαλισμό, στην εκπαίδευση.

Πέντε + Μία μεγάλες αλλαγές

Σήμερα, το ΠΑΣΟΚ με το πρόγραμμα του, στέκεται με ευθύνη μπροστά στον λαό με μια ολοκληρωμένη πρόταση για το αύριο, που παρέχει στον πολίτη σιγουριά και δίνει στον τόπο μια νέα προοπτική.

Οι πέντε συν μία μεγάλες αλλαγές που πρέπει να υλοποιηθούν για να βαδίσει η πατρίδα μας στον 21ο αιώνα με σιγουριά στο δρόμο για μια δίκαιη κοινωνία, αποτελούν τις βασικές προτεραιότητες του προγράμματός μας.

Πρώτη:

Η διάχυση το κοινωνικού μερίσματος της ανάπτυξης σε όλους. Με αναδιανεμητικές πολιτικές που θα δώσουν τέλος στο φαινόμενο να γίνονται οι πλούσιοι πλουσιότεροι και οι φτωχοί φτωχότερη.

Δεύτερη:

Νέο μοντέλο ανάπτυξης βασισμένο στην οικονομίας της γνώσης και στην «πράσινη οικονομία». Για εμάς το θέμα του περιβάλλοντος είναι πρώτη προτεραιότητα στην αναπτυξιακή μας πορεία, στο νέο μοντέλο ανάπτυξης που προωθούμε. Επενδύουμε στους τρεις πυλώνες. Παιδεία για τον άνθρωπο. Πολιτισμό για τη νέα ταυτότητά μας. Περιβάλλον ως νέο συγκριτικό μας πλεονέκτημα.

Τρίτη:

Ένα νέο σύγχρονο εκπαιδευτικό σύστημα. Το ΠΑΣΟΚ εγγυάται ένα δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα, με ποιότητα που θα γίνει δύναμη ανάπτυξης για την χώρα και δύναμη συνοχής για την κοινωνία. Ένα εκπαιδευτικό σύστημα κοντά στον πολίτη, στην οικογένεια, στην παραγωγή και στον πολιτισμό.

Τέταρτη:

Μια νέα κοινωνική πολιτική, για την εργασία, για την οικογένεια και το παιδί, για την υγεία, για αξιοπρεπείς συντάξεις, για την καταπολέμηση της φτώχειας.

Τα μεγάλα έργα δεν πρέπει να είναι μόνο υποδομές, δρόμοι, αεροδρόμια και γέφυρες. Στα μεγάλα

έργα για μας θα είναι και οι βρεφονηπιακοί σταθμοί, τα ολοήμερα σχολεία, η ιατρική φροντίδα όλο το 24ωρο, η καταπολέμηση της ανεργίας, η καταπολέμηση της περιθωριοποίησης, της φτώχειας.

Πέμπτη:

Το κράτος των πολιτών. Εμείς θέλουμε έναν άλλο καινούργιο ρόλο για το κράτος, που πρέπει να δίνει σιγουριά και ασφάλεια στον πολίτη, και όχι να είναι εχθρός και δυνάστης του. Η πελατειακή λογική, που τον θέλει εξαρτημένο είναι αντίθετη με τη φιλοσοφία μας. Εμείς θέλουμε τον πολίτη περήφανο και απελευθερωμένο. Θέλουμε να διασφαλίσουμε υπηρεσίες με ποιότητα και δικαιώματα για όλους, χωρίς διακρίσεις. Είμαστε αντίθετοι με τα προνόμια για τους λίγους. Αυτή είναι η δημοκρατική μας παράδοση.

Αυτό σημαίνει ένα νέο μοντέλο διακυβέρνησης, με αλλαγή των συστημάτων εξουσίας, με λιγότερο κεντρικό κράτος, με Κυβέρνηση επιτελική, με λιγότερα υπουργεία, με λιγότερες αρμοδιότητες, με σοβαρότερο όμως ρόλο στην ευρωπαϊκή και διεθνή σκακιέρα, με μεγαλύτερη ευθύνη για την χώρα και τον πολίτη και ταυτόχρονα ισχυρή περιφερειακή και τοπική αυτοδιοίκηση με ουσιαστική συμμετοχή του πολίτη.

Έκτη:

Νέο εκλογικό σύστημα. Χρειαζόμαστε ένα νέο εκλογικό σύστημα που θα βελτιώσει την ποιότητα της

αντιπροσωπευτικής μας δημοκρατίας.

Οι σημερινές πολυεδρικές περιφέρειες (π.χ. Β' Αθήνας) με το μεγάλο αριθμό πολιτών-εκλογέων (1 εκατ. 400 χιλ.) οδηγούν πολλές φορές τους πολιτικούς στην ανάγκη για σχέσεις με ισχυρά κέντρα που κατέχουν ή παρεμβαίνουν σε ΜΜΕ, προκειμένου να έχουν δυνατότητα “επικοινωνίας” με τους πολίτες.

Ο συνδυασμός μονοεδρικών και ευρύτερων περιφερειών μπορεί να δυναμώσει τη γνήσια και άμεση σχέση των πολιτών με τους εκπροσώπους τους και να εξασφαλίσει περισσότερη διαφάνεια στην πολιτική ζωή του τόπου.

Ανοιχτοί ορίζοντες για τους νέους και τις νέες

Η νεολαία ήταν πάντοτε το κομμάτι του ελληνικού λαού που έμενε συνειδητά έξω από τη ενσωμάτωση στο σύστημα και πάντα αποτελούσε σημαντική δύναμη αμφισβήτησης και ανατροπής.

Η συντηρητική παράταξη σταθερή στην παραδοσιακή λογική της εξάρτησης, το μόνο που υπόσχεται στους νέους και τις νέες της χώρας μας είναι ευνοϊκή μεταχείριση για μια θέση εργασίας. Θέλει τους νέους μέρος του προβλήματος και η όποια αποτυχία του να χρεώνεται σ' αυτούς και όχι στο σύστημα. Οι αξίες, η επένδυση στη γνώση, η ίση μεταχείριση, η εξασφάλιση εργασίας για όλους ήταν και είναι άγνωστες έννοιες και πολιτικές και το μόνο που προωθούν είναι η λογική του κολλητού και του “μπάρμπα στην Κορώνη”.

Μέσα από την προοδευτική κυβερνητική μας πρό-

ταση για τη δίκαιη κοινωνία, η νέα γενιά μπορεί να βρει το ρόλο της, να αφήσει πίσω της το μίζερο παρελθόν και την ήσσονα προσπάθεια και να ανοίξει η ίδια, νέους δρόμους με άλμα στο μέλλον.

Το ΠΑΣΟΚ εμπιστεύεται τους νέους και τις νέες της χώρας μας και τους καλεί να πάρουν οι ίδιοι τις τύχες τους στα χέρια τους. Με πρωτοβουλίες και ενεργό συμμετοχή στα πολιτικά δρώμενα μέσα από μία νέα συλλογικότητα σ' όλους τους θεσμούς μπορούν να μπουν στην πρωτοπορία για την υλοποίηση των πολιτικών που προτείνουμε με το πρόγραμμα μας, για:

- Ένα νέο εκπαιδευτικό σύστημα με ανοικτούς ορίζοντες στο μέλλον που θα συνδέεται με τις πραγματικές ανάγκες του τόπου και των νέων, κοινωνικές, οικονομικές, πολιτιστικές κ.α.
- Το άνοιγμα της αγοράς εργασίας στη νέα γενιά με τη διασφάλιση της τετραετούς απασχόλησης με πλήρη ασφάλιση που θα βοηθήσει τους νέους να αποκτήσουν εμπειρία και να αναδείξουν τις ικανότητές τους για να μην γίνονται βορρά. στους κομματάρχες και τους παράγοντες.
- Τη στήριξη του νέου επιστήμονα που σήμερα είναι άνεργος και ετεροαπασχολείται.
- Μια νέα πολιτική στην περιφέρεια και στην ύπαιθρο που θα στηρίζει το νέο αγρότη και την οικογένεια του, μ' ένα σύνολο πολιτικών με έμφαση στην πολιτική αγροτικής γης, που θα ανανεώσει την ύπαιθρο και θα καταστήσει τους νέους αγρότες οικονομικά ανταγωνιστικούς.

- Για τη στήριξη της νεανικής επιχειρηματικότητας και την αξιοποίηση της γνώσης, της καινοτομίας και των νέων τεχνολογιών.

Το σχέδιο για το μέλλον δεν μπορεί να εφαρμοστεί χωρίς τη συμμετοχή της νέας γενιάς και δε μπορεί να υλοποιηθεί μέσα από το σημερινό σύστημα εξουσιών. Τα όνειρα της νέας γενιάς δεν χωρούν στα συγκεντρωτικά, μονοπρόσωπα και κλειστά συστήματα εξουσίας του σημερινού μοντέλου διακυβέρνησης.

Το κράτος των πολιτών - Το νέο μοντέλο διακυβέρνησης

Η προοδευτική απάντηση στις συντηρητικές πολιτικές της συγκέντρωσης της εξουσίας και του πλούτου στα χέρια των λίγων έχει δυο βασικούς άξονες που συνδέονται άμεσα με το στόχο για κράτος και αυτοδιοίκηση των πολιτών:

- Την ολική αποκέντρωση με νέα συστήματα διακυβέρνησης και
- Την αναδιανομή του πλούτου υπέρ των πολλών με ένα νέο φορολογικό σύστημα,

Το διοικητικό και αναπτυξιακό σύστημα της χώρας, όπως έχει διαμορφωθεί μέχρι σήμερα έχει εξαντλήσει τα όρια του, παρ' ότι έχει συμβάλλει τα μέγιστα, στα πλαίσια των δυνατοτήτων του, στην πορεία ανάπτυξης της χώρας. Όλα δείχνουν ότι δεν μπορεί πλέον να ανταποκριθεί στο νέο, έντονα ανταγωνιστικό παγκόσμιο και ευρωπαϊκό περιβάλλον που ζούμε, με τις μεγάλες και ταχύτατες αλλαγές. Στις νέες αυτές συνθήκες, απαιτείται μια βαθιά τομή μέ-

σα από ένα ολοκληρωμένο σχέδιο, με ολική αποκέντρωση και σαφώς προσδιορισμένους ρόλους, αρμοδιότητες και πόρους για το Κεντρικό Κράτος, την Περιφέρεια και τους Δήμους.

Το κεντρικό κράτος πρέπει να γίνει επιτελικό, εξωστρεφές και αποτελεσματικό. Πρέπει να έχει ουσιαστικό ρόλο στα κέντρα λήψης των αποφάσεων στην Ευρώπη και τον κόσμο. Πρέπει να αναλάβει την ευθύνη για την παραγωγή των κεντρικών πολιτικών για τη χώρα και ταυτόχρονα να διασφαλίζει τις προϋποθέσεις για την παραγωγή και αναδιανομή του πλούτου, για ανάπτυξη παντού και ευημερία για όλους.

Γι' αυτό, **το κράτος πρέπει να γίνει λιγότερο** (λιγότερα Υπουργεία, λιγότεροι Βουλευτές, λιγότεροι οργανισμοί, συμβούλια και επιτροπές, λιγότερη γραφειοκρατία, λιγότερη σπατάλη), αφήνοντας χώρο για ουσιαστικό ρόλο της αυτοδιοίκησης, με τη συμμετοχή και τον έλεγχο του πολίτη.

Ο ενιαίος, περιφερειακός, αναπτυξιακός σχεδιασμός, με περιφερειακό προϋπολογισμό, με αυτοτέλεια πόρων και η αποτελεσματική διοίκηση είναι απαραίτητα μέσα. Η τοπική και περιφερειακή αυτοδιοίκηση, με την ολική μεταφορά εξουσιών μπορούν να αναλάβουν τις αρμοδιότητες για βιώσιμη τοπική και περιφερειακή ανάπτυξη, με την αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού, των πλουτοπαραγωγικών πηγών και της πολιτιστικής κληρονομιάς της κάθε περιφέρειας, τις βασικές υπηρεσίες και δράσεις για υγεία, παιδεία, πρόνοια, απασχόληση, πολιτισμό, α-

θλητισμό κ.λ.π..

Λυδία λίθος αυτού του εγχειρήματος είναι η ανακατανομή των πόρων κεντρικής διοίκησης και αυτοδιοίκησης, μέσα από ένα νέο φορολογικό σύστημα. Ο ομφάλιος λώρος, φορολογούμενου δημότη-Υπουργείου Οικονομικών - και έξω από τα Υπουργικά Γραφεία, Δήμαρχοι και Νομάρχες που επαιτούν, πρέπει να κοπεί.

Το νέο μοντέλο διακυβέρνησης, που είναι προϋπόθεση για την πραγμάτωση των στόχων, της δυνατής Ελλάδας και της δίκαιης κοινωνίας, αποτελεί μια διαχρονική διεκδίκηση των πολιτών που σήμερα βρίσκει ανταπόκριση στο Πρόγραμμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και περιγράφεται από:

1. Ένα νέο επιτελικό Κράτος.
2. Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση με ρόλο στον προγραμματισμό της ανάπτυξης.
3. Ισχυρή Πρωτοβάθμια Αυτοδιοίκηση με ρόλο στη διοίκηση και διαχείριση των δημοσίων υποθέσεων.
4. Συλλογικά συστήματα αποφάσεων με τους πολίτες συμμετόχους στη λήψη των αποφάσεων που τους αφορούν.
5. Αλλαγή του φορολογικού συστήματος με την μεταφορά φορολογικών εσόδων του Κράτους στην Αυτοδιοίκηση και γιατί όχι η είσπραξής τους από την Αυτοδιοίκηση.

1. Κεντρική επιτελική Κυβέρνηση

- Σχεδιάζει σε εθνικό επίπεδο, παράγει, εποπτεύει, αξιολογεί τις δημόσιες πολιτικές.
- Οι αποκλειστικές ευθύνες της Κυβέρνησης διατηρούνται σε μειωμένο αριθμό Υπουργείων, που διαχωρίζονται αμιγώς Εθνικές Υποθέσεις (π.χ. εθνική άμυνα, ασφάλεια, δημόσια οικονομικά, πολιτιστική κληρονομιά). Όλες οι άλλες δημόσιες λειτουργίες και αρμοδιότητες μεταφέρονται στα δυο επίπεδα αυτοδιοίκησης (περιφερειακής και τοπικής).
- Αναβάθμιση του κοινοβουλίου, των διαδικασιών για το νομοθετικό έργο και τον κοινοβουλευτικό έλεγχο και (γιατί όχι;) μείωση του αριθμού των Βουλευτών στα πλαίσια της πρόβλεψης του Συντάγματος για διακόσιους (200) έως τριακόσιους (300).
- Ετήσια κατανομή των κεντρικών πόρων που προορίζονται για την ελληνική περιφέρεια από το Υπουργικό Συμβούλιο και όχι από κάθε Υπουργό χωριστά.
- Δημιουργία σύγχρονων και αποκεντρωμένων Κρατικών Υπηρεσιών Εποπτείας και συνεργασίας με τα Αυτοδιοικητικά όργανα.
- Κατάργηση των διαφόρων περιπτώσεων Οργανισμών και Επιτροπών και των χιλιάδων διορισμένων Συμβούλων, Προέδρων, Διοικητών και μελών Συμβουλίων και Επιτρόπων, που συγκροτούν το Αθηνοκεντρικό κράτος και μεταβίβαση των αρμοδιοτήτων τους στην περιφερειακή και τοπική αυ-

τοδιοίκηση. Π.χ. ο Οργανισμός Σχολικών Κτιρίων δεν χρειάζεται στο αυριανό μοντέλο διακυβέρνησης. Η αρμοδιότητα ανέγερσης και συντήρησης των σχολικών μονάδων μπορεί και πρέπει να ασκηθεί από την περιφερειακή και τοπική αυτοδιοίκηση.

- Για όλους τους οργανισμούς που κρίνεται απαραίτητη η διατήρησή τους, όπως π.χ. ασφαλιστικά ταμεία, πρέπει να διασφαλιστεί η διαφάνεια στις αποφάσεις και η αποτελεσματικότητα στη διοίκηση τους και κυρίως ο σεβασμός του κόπου των ασφαλισμένων.
- Αυτό μπορεί να επιτευχθεί με εκλεγμένες διοικήσεις και συλλογικά όργανα που θα λογοδοτούν σ' αυτούς που θα τους εκλέγουν, θα εποπτεύονται από την Κυβέρνηση και ταυτόχρονα θα ελέγχονται από ισχυρή ανεξάρτητη αρχή.

2. Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση

- Δημιουργία Περιφερειών, ικανών για την αυτοδύναμη οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη και συνοχή τους.
- Κατάργηση των διορισμένων Γραμματέων και δημιουργία Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης, άμεσα εκλεγμένης από τον λαό, με συλλογικό σύστημα διακυβέρνησης.
- Κατάργηση της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και ενσωμάτωση των λειτουργιών και των υπηρεσιών της ως αποκεντρωμένων της Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης.

- Η Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση σχεδιάζει, αποφασίζει και υλοποιεί τον αναπτυξιακό, περιφερειακό προγραμματισμό, με δυνατότητα έκδοσης κανονιστικών αποφάσεων.
- Στην Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση μεταβιβάζεται μέρος των κρατικών εσόδων για την συγκρότηση του περιφερειακού προϋπολογισμού και την άσκηση των αρμοδιοτήτων της, που περιλαμβάνουν:
 - τον Περιφερειακό προγραμματισμό ανάπτυξης των σχολικών μονάδων πρωτοβάθμιας, Δευτεροβάθμιας και Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης,
 - τον Περιφερειακό προγραμματισμό Ανάπτυξης των Υγειονομικών Μονάδων, Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας περίθαλψης,
 - τον Περιφερειακό προγραμματισμό ανάπτυξης των υπηρεσιών και των μονάδων Κοινωνικής Πρόνοιας και Αλληλεγγύης,
 - τον Περιφερειακό προγραμματισμό διαχείρισης των υδατικών πόρων,
 - τον Περιφερειακό προγραμματισμό διαχείρισης του Αρχαιολογικού και Ιστορικού πλούτου,
 - τον Περιφερειακό Χωροταξικό και Περιβαλλοντικό σχεδιασμό,
 - τον Περιφερειακό προγραμματισμό των έργων υποδομής,
 - τον Περιφερειακό προγραμματισμό ανάπτυξης του Πρωτογενή, του Δευτερογενή και του Τριτογενή Τομέα. (Βιομηχανία, Βιοτεχνία, Γεωργία, Κτηνοτροφία, Αλιεία, Μεταποίηση, Εμπόριο, Παροχή Υπηρεσιών, Τουρισμός)

- Η Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση αναδιανέμει τους πόρους για την εξισορρόπηση της ενδοπεριφερειακής κοινωνικής και οικονομικής ανάπτυξης.

3. Το νέο πλαίσιο λειτουργίας για την Πρωτοβάθμια Αυτοδιοίκηση

- Δημιουργία ισχυρών μονάδων Πρωτοβάθμιας Αυτοδιοίκησης, με αποκεντρωμένες δομές, ανάλογα με την φύση, την έκταση και την οικονομική δυνατότητα.
- Αλλαγή του Δημορχοκεντρικού συγκεντρωτικού συστήματος διακυβέρνησης, ισχυροποίηση του Δημοτικού Συμβουλίου που επιλέγει τα εκτελεστικά όργανα και θεσμοθετεί εσωτερικό κανονισμό εποπτείας και ελέγχου.
- Δημιουργία φορολογικών υπηρεσιών στην Πρωτοβάθμια Αυτοδιοίκηση για την είσπραξη των φόρων εισοδήματος και ακίνητης περιουσίας, που μεταβιβάζονται από το κράτος.
- Μεταβίβαση μέρους των φόρων αυτών στην Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση για την εξισορρόπηση των ενδοπεριφερειακών ανισοτήτων.
- Μεταβίβαση στην Πρωτοβάθμια Αυτοδιοίκηση των αρμοδιοτήτων διοίκησης και διαχείρισης των δημοσίων υποθέσεων με τη δημιουργία μόνιμων δομών και υπηρεσιών:
 - Προσχολικής Αγωγής,
 - Πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης,
 - Προληπτικής ιατρικής και πρωτοβάθμιας περί-

- θαλψης,
- Πρόνοιας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης,
 - Ύδρευσης, και Υγρών, Στερεών και Αερίων Αποβλήτων,
 - Προστασίας, Ανάδειξης και Αξιοποίησης των Πολιτισμικών Αγαθών,
 - Πολεοδομίας και χρήσης γης,
 - Προστασία της δημόσιας υγείας και του περιβάλλοντος.
- Διαχωρισμός των εξουσιών των αιρετών οργάνων από τις διοικητικές ευθύνες του υπαλληλικού στελεχιακού δυναμικού. Καθορισμός στόχων και κριτηρίων αξιολόγησης.
 - Θεσμοθέτηση της δυνατότητας έκδοσης κανονιστικών αποφάσεων κατ' εξουσιοδότηση των νόμων πλαίσιο.

Οκτώ Αλλαγές στις πρώτες 100 ημέρες της Διακυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ

που ανοίγουν το δρόμο για τη δίκαιη κοινωνία

Ο άλλος δρόμος για να υπάρξει “Δίκαιη Κοινωνία” που πιστεύει και επαγγέλλεται με απόλυτη σαφήνεια το ΠΑΣΟΚ και ο Γιώργος Παπανδρέου απαιτεί σταδιακά αλλά σταθερά βήματα, προς την τελική στόχευση, ώστε να προσαρμοστούν οι πολίτες και οι κοινωνίες που θα υποδεχτούν τις μεγάλες αλλαγές. Τα βήματα αυτά θα πρέπει να είναι απολύτως σαφή, ώστε να δείχνουν το δρόμο, και επιλεγμένα, ώστε το κάθε βήμα να πιέζει για τα επόμενα. Και φυσικά η πορεία του άλλου δρόμου προϋποθέτει τη συ-

ναίνεση, τη συμμετοχή και τους αγώνες των πολιτών, αφού οι αντιστάσεις των πάσης φύσεως συμφερόντων και κυρίως του πολιτικού και οικονομικού κατεστημένου θα είναι υπαρκτές.

Μαζί με τους συναδέλφους Βουλευτές του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος: Δημήτρη Βαρβαρίγο, Κώστα Καϊσερλή, Άγγελο Μανωλάκη και Μάρκο Μπόλαρη, επειδή πιστεύουμε ότι η συμμετοχή του πολίτη στη λήψη των αποφάσεων δεν είναι μόνο σύνθημα, αλλά πρώτιστα πράξη με τεράστιο θετικό πολιτικό και οικονομικό αποτέλεσμα, προτείνουμε για συζήτηση στον προσυνεδριακό διάλογο τις παρακάτω κρίσιμες αλλαγές – μετατροπές. Οι αλλαγές αυτές, απλές και κατανοητές, ενταγμένες στους στρατηγικούς στόχους του ΠΑΣΟΚ, όπως τους προσδιόρισε ο Πρόεδρος Γιώργος Παπανδρέου “για μια ικανή διοίκηση, επιτελική, αποκεντρωμένη, με σύγχρονους θεσμούς” στοχεύουν:

- Στην ενεργοποίηση των πολιτών, ώστε να είναι ευρύτερη η συμμετοχή τους στη λήψη των αποφάσεων.
- Στην αποσαφήνιση των αρμοδιοτήτων των δημοσίων υποθέσεων, ώστε να επιμερίζονται οι ευθύνες.
- Στην ανανέωση του πολιτικού δυναμικού της χώρας.
- Στην αποτίναξη της εξάρτησης που αναπαράγουν τα σημερινά συστήματα κεντρικής και τοπικής διακυβέρνησης.
- Στην αποτελεσματικότητα, τη διαφάνεια και την

αξιοπιστία, με τη δημιουργία του νέου, σύγχρονου μοντέλου διοίκησης των δημοσίων υποθέσεων.

Οι αλλαγές που προτείνουμε ανοίγουν το δρόμο για τους μεγάλους στόχους, που προαναφέραμε και δείχνουν με σαφήνεια τις προθέσεις μας. Γι' αυτό και η δέσμευση της υλοποίησης των προτάσεων μας, αφορά το χρονικό διάστημα των πρώτων 100 ημερών της νέας διακυβέρνησης της Χώρας από το ΠΑΣΟΚ, στις επικείμενες Εθνικές εκλογές.

1. Για την αναβάθμιση του Κοινοβουλίου, και την απεξάρτηση του νομοθετικού έργου από την Υπουργική εξουσία, άμεση ρύθμιση ισχυροποίησης του νομοθετικού έργου των Κοινοβουλευτικών Επιτροπών.
2. Για την απεξάρτηση των Περιφερειακών και Τοπικών Αρχών από την Κεντρική εξουσία και την έναρξη της πορείας δημιουργίας επιτελικού Κράτους, άμεση νομοθετική ρύθμιση κατανομής των πάσης φύσεως πόρων που αφορούν έργα και υπηρεσίες της Περιφέρειας, από το Υπουργικό Συμβούλιο προς τις 13 Περιφέρειες (σήμερα) της Χώρας, με στόχο την Περιφερειακή εξισορρόπηση.
3. Για την ενδοπεριφερειακή εξισορρόπηση και τα βήματα μέχρι τη νομοθέτηση και λειτουργία της ισχυρής Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης, άμεση νομοθετική ρύθμιση δημιουργίας υποχρεωτικών Συνδέσμων των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων ανά Περιφέρεια, με προγραμματικό ρόλο και με κανόνες αναδιανομής των περιφερειακών πόρων. Κατάργηση των διορισμένων Περιφερειαρχών.

4. Για τη διοίκηση και διαχείριση των δημοσίων υποθέσεων και τα βήματα για ισχυρή Πρωτοβάθμια Αυτοδιοίκηση, άμεση νομοθετική ρύθμιση δημιουργίας Συνδέσμων Δήμων και Κοινοτήτων με ουσιαστικά κίνητρα και αρμοδιότητες που εκχωρούνται υποχρεωτικά από τους συμμετέχοντες ΟΤΑ.
5. Για το μεγάλο στόχο της θεσμοθέτησης συλλογικών και συμμετοχικών συστημάτων διακυβέρνησης της Αυτοδιοίκησης, ως πρώτο βήμα, άμεση νομοθετική ρύθμιση για τη μείωση των μονοπρόσωπων οργάνων κεντρικής εξουσίας και αυτοδιοίκησης, των Προέδρων και Αντιπροέδρων Οργανισμών και Επιχειρήσεων της Αυτοδιοίκησης και την επιλογή των στελεχών σ' όσους παραμένουν από το αιρετό Συμβούλιο του αντίστοιχου θεσμού με καθολικές εκλογές για αυτόνομους οργανισμούς όπως τα ασφαλιστικά ταμεία.
6. Για την ανάδειξη της παραγωγικότητας και των αιρετών του στελεχειακού υπαλληλικού δυναμικού της Αυτοδιοίκησης, άμεση νομοθετική ρύθμιση για την κατάργηση των σχέσεων εξάρτησης των αιρετών της Αυτοδιοίκησης με τις υπηρεσίες και το στελεχειακό δυναμικό τους. Επιλογή των Γενικών Διευθυντών και των Διευθυντών των μονάδων διοίκησης της Αυτοδιοίκησης από τον ευρύτερο Δημόσιο Τομέα με τριετείς συμβάσεις και με ευθύνη επίτευξης των στόχων.
7. Για το μεγάλο στόχο αποκέντρωσης των υπηρεσιών Υγείας, Πρόνοιας και Εκπαίδευσης και την έναρξη συμμετοχής σ' αυτές των τοπικών κοινω-

νιών, άμεση νομοθετική ρύθμιση για την εκλογή των προϊσταμένων Εκπαίδευσης και των Προέδρων των Περιφερειακών Νοσηλευτικών Μονάδων από τοπικό εκλεκτορικό Σώμα.

8. Για να οικοδομήσουμε μια νέα σχέση εμπιστοσύνης μεταξύ των πολιτών και των αιρετών πολιτικών, άμεση ρύθμιση:

- για την κατάργηση των διπλών και τριπλών συντάξεων και χορηγιών των πολιτικών και ενσωμάτωσή τους στα κύρια Ταμεία ασφάλισης και ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης του καθενός, ανάλογα με το επάγγελμα που ασκούσε πριν από την εκλογή του.
- Για το θέμα της βουλευτικής αποζημίωσης αλλά και των αποζημιώσεων των αιρετών γενικότερα που κάθε τόσο απασχολούν την κοινή γνώμη οφείλουμε να δώσουμε οριστική λύση. Το ύψος της αποζημίωσης των βουλευτών αντί να συνδέεται με τις υψηλότερες αποδοχές των δικαστικών λειτουργών θα πρέπει να συνδεθεί με το κατώτερο μισθό όπως αποφασίζεται κάθε φορά

Πρόκειται για οκτώ αλλαγές για τις πρώτες 100 ημέρες της Διακυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ που ανοίγουν το δρόμο για τη δίκαιη κοινωνία.

Πιστεύουμε ότι οι εξειδικευμένες αυτές προτάσεις που ταυτίζονται με τις γενικότερες πολιτικές θέσεις του Κινήματος και του Προέδρου μας, ενισχύουν την αξιοπιστία μας, ενεργοποιούν και δραστηριοποιούν χιλιάδες στελέχη μας και κυρίως πολίτες, που είναι

εγκλωβισμένοι και αδρανείς, εξ αιτίας του συγκεντρωτισμού και των σημερινών μονοπρόσωπων συστημάτων διακυβέρνησης. Γι' αυτό καλούμε το Πολιτικό Συμβούλιο να συμπεριλάβει μετά από επεξεργασία τις παραπάνω θέσεις μας στην πρωτοβουλία των πρώτων 100 ημερών διακυβέρνησης.

Η Κρήτη του αύριο, και το νέο μοντέλο διακυβέρνησης.

Η Κρήτη σήμερα ασφυκτά απ' τον συγκεντρωτισμό και τον παραγοντισμό. Η δύναμη των πολιτών της Κρήτης στραγγαλίζεται και η πραγμάτωση του οράματος τους για την Παγκρήτια Ανάπτυξη εμποδίζεται. Χρειάζεται ένα νέο διοικητικό και αναπτυξιακό σύστημα, ώστε να απελευθερωθούν όλες οι δημιουργικές και παραγωγικές δυνάμεις και να αξιοποιηθούν τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της νήσου, για μια δυνατή και εξωστρεφή περιφέρεια χωρίς ενδοπεριφερειακές ανισότητες, με ανάπτυξη παντού και ωφέλεια για όλους.

Είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι η Κρήτη παρά το μεγάλο αριθμό έργων και δράσεων που έχει υλοποιηθεί τα τελευταία χρόνια, κυρίως μέσα από το Γ' ΚΠΣ, παρουσιάζει σημαντικό αναπτυξιακό έλλειμμα, το μέγεθος του οποίου φαίνεται ακόμη μεγαλύτερο αν συσχετιστεί με την πολύ μεγάλη συμβολή της περιφέρειας μας στο Α.Ε.Π. και στην οικονομία γενικότερα της χώρας.

Η Κρήτη δεν απολαμβάνει ανάλογης αντιμετώπισης ούτε στις κατανομές από τους εθνικούς πόρους

και τις ευρωπαϊκές χρηματοδοτήσεις, αλλά ούτε σε τομεακά προγράμματα που σχεδιάζονται κεντρικά με έργα, δράσεις και υπηρεσίες.

Οι σημαντικές απορροφήσεις από ανταγωνιστικά προγράμματα, που έχει σημειώσει η Κρήτη, δεν αποτελούν ανταπόδοση του κεντρικού κράτους, αλλά οφείλονται αποκλειστικά στην ικανότητα διεκδίκησης σε ευρωπαϊκό επίπεδο και στην αποτελεσματικότητα υλοποίησης που έχουν επιδείξει οι αυτοδιοικητικοί και αναπτυξιακοί φορείς του νησιού.

Μπροστά σε αυτήν την κατάσταση, η αντίδραση των φορέων και των εκπροσώπων της Κρήτης όπως συμβαίνει άλλωστε και με άλλες περιφέρειες της χώρας, έχει επικεντρωθεί στη διεκδίκηση κονδυλίων για συγκεκριμένο ή συγκεκριμένα έργα και δράσεις, μέσα από την άσκηση κάθε μορφής πίεσης.

Η διεκκυστική όμως των διεκδικήσεων, στα πλαίσια του σημερινού συστήματος, δεν έχει αποδώσει τα αναμενόμενα. Αυτό δεν οφείλεται στην έλλειψη δυναμικότητας των Κρητικών και των εκπροσώπων τους, αλλά κυρίως στο ίδιο το σημερινό σύστημα, που εγκλωβίζει τις δυνάμεις της περιφέρειας στο να αναλώνονται κάθε φορά στη διεκδίκηση επιμέρους στόχων (έργων ή δράσεων) ώστε μη θίγεται και να μην αμφισβητείται ο πυρήνας του σημερινού μοντέλου και να αναπαράγεται η κυριαρχία του συγκεντρωτισμού.

Όλες οι σημαντικές αποφάσεις αλλά και όλα τα θέματα που έχουν σχέση με την εξέλιξη και το μέλλον της κάθε γωνιάς της Ελλάδας παρά τις μεγάλες

προσπάθειες αποκέντρωσης, συνεχίζουν να λαμβάνονται σε επίπεδο Αθηνών, μέσα από κλειστά και συγκεντρωτικά συστήματα εξουσίας και μάλιστα από μονοπρόσωπα κυρίως όργανα, μακριά από τους πολίτες και πολλές φορές μακριά από τους ίδιους τους πολιτικούς.

Ταυτόχρονα, το συγκεντρωτικό σύστημα, όπως αυτό εκφράζεται από τα μονοπρόσωπα όργανα ανάλογα βέβαια και με την πολιτική της παράταξης που κυβερνά και την πολιτικοϊδεολογική τοποθέτηση των προσώπων που τα στελεχώνουν, είναι περισσότερο ή λιγότερο, αλλά πάντως ευάλωτο στις πιέσεις των ισχυρών. Οι διαδικασίες συγκέντρωσης εξουσίας και πολιτικές συγκέντρωσης πλούτου στα χέρια των λίγων είναι αλληλένδετες.

Το νέο μοντέλο διακυβέρνησης πρέπει να συνδυαστεί με ένα νέο φορολογικό σύστημα, μια νέα ανακατανομή των πόρων ανάμεσα σε κεντρικό κράτος και την αυτοδιοίκηση.

Οι αναγκαίοι πόροι για την κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη της περιφέρειας και της υπαίθρου που αποτελούν ένα ποσοστό του συνόλου που πληρώνει ο φορολογούμενος, αλλά και το μερίδιο που αναλογεί στην Κρήτη από τους ευρωπαϊκούς πόρους, πρέπει να πηγαίνουν απευθείας στην αυτοδιοίκηση, τοπική και περιφερειακή, χωρίς τη διαμεσολάβηση της κεντρικής διοίκησης που σήμερα, δια των Υπουργών, παίζει το ρόλο του μεσίτη, πάντα βέβαια υπέρ της κεντρικής εξουσίας την οποία άλλωστε και εκφράζει.

Το αποφασιστικά λιγότερο κράτος, η ενίσχυση των δήμων και η συγκρότηση της αιρετής περιφερειακής αυτοδιοίκησης, με τον πολίτη συμμετοχο και πρωταγωνιστή, μέσα από μια νέα συλλογικότητα και θεσμούς συμμετοχικής δημοκρατίας, σημαίνει κατάργηση των κλειστών και συγκεντρωτικών συστημάτων διακυβέρνησης και κατοχύρωση της δημόσιας λογοδοσίας, του ελέγχου και της διαφάνειας. Έτσι μόνο θα απαλλαγούμε από τον σπάταλο συγκεντρωτισμό και το κάθε ευρώ που πληρώνει ο φορολογούμενος, καθώς και το κάθε ευρώ που έρχεται στη χώρα μας ως επιστροφή από την Ε.Ε. θα αξιοποιείται αποτελεσματικά προς όφελος των πολιτών και του τόπου μας. Οι διεκδικήσεις και οι απαιτήσεις των πολιτών της περιφέρειας και των εκπροσώπων τους πρέπει να επαναπροσδιοριστούν και να συντονιστούν μ' αυτό το στόχο.

Ο συγκεντρωτισμός, προκειμένου να διασφαλίσει ακέραια την ισχύ του και την πολιτική του κυριαρχία, χρησιμοποιεί διάφορες μεθόδους διαίρεσης και οξύνσης των υπαρκτών ενδοπεριφερειακών αντιθέσεων. Είναι γνωστό ότι στην Κρήτη δημιουργούνται και οξύνονται κατά καιρούς, πάντα μέσα και εν' όψει κυβερνητικών αποφάσεων, υπαρκτές ή ανύπαρκτες αντιθέσεις ανάμεσα σε νομούς και ιδιαίτερα ανάμεσα σε Ηράκλειο και Χανιά.

Η γνωστή μέθοδος «Διαίρει και βασιλεύε» εφαρμόζεται ευλαβικά από το συγκεντρωτισμό. Ο πόθος όμως των Κρητικών είναι ο συγκεντρωτισμός, και αυτός μπορεί να γίνει πράξη μόνο μέσα από ενιαία αντιμε-

τώπιση του παρόντος και του μέλλοντος της μεγαλονήσου που στα πλαίσια της περιφερειακής αυτοδιοίκησης μπορεί να υπηρετήσει το στόχο της παγκόσμιας ανάπτυξης.

Η Κρήτη διαθέτει σημαντικό πλούτο και πλεονεκτήματα που μπορούν να αξιοποιηθούν για να την καταστήσουν μια από τις πιο ισχυρές περιφέρειες της Ευρώπης. Διαθέτει ανθρώπινο δυναμικό με γνώση και πίστη στις δυνατότητές του, απaráμιλλο φυσικό περιβάλλον και πλούσια πολιτιστική κληρονομιά

Η Κρήτη του αύριο μπορεί, μέσα στα πλαίσια του νέου ολικά αποκεντρωμένου διοικητικού και αναπτυξιακού μοντέλου διακυβέρνησης, ως μια από τις 7-8 περιφερειακές αυτοδιοικήσεις της χώρας, με αιρετό περιφερειάρχη, με ισχυρό περιφερειακό συμβούλιο, με οικονομική αυτοτέλεια και με νομοθετική δυνατότητα μέσω κανονιστικών αποφάσεων, να απογειωθεί αναπτυξιακά προς όφελος της αειφορίας και των κατοίκων της.

Η πραγμάτωση του οράματος της δυνατής Ελλάδας και της δίκαιης κοινωνίας προϋποθέτει δυνατές και εξωστρεφείς περιφέρειες. Η δυνατή Κρήτη θα συμβάλλει ακόμη περισσότερο αποτελεσματικά στην ανάπτυξη συνολικά της χώρας και στην αύξηση του παραγόμενου εθνικού προϊόντος προς όφελος όλων των Ελλήνων.

